

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 02/2006

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 04.09.2008. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су приступили:

- **заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,**
- **пуномоћници оштећених адв. Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић,**
- **оптужени Митровић Радослав, Репановић Радојко, Јовановић Ненад, Чукарић Слађан, Нишавић Милорад, Петковић Мирослав, Петковић Зоран, Папић Рамиз,**
- **браниоци оптужених адв. Мирјана Несторовић, Игор Исаиловић, Вељко Ђурђић, Владица Васиљковић, Милан Бирман, Палибрк Драган.**

Нису приступили адвокати Татомир Лековић и Фолић Горан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се јавља уместо адвоката Татомир Лековића? Игор Исаиловић, је ли тако? Сагласни сте је ли тако?

Оптужени Нишавић Милорад је сагласан да га на данашњем главном претресу уместо адвоката Татомира Лековића брани адв. Игор Исаиловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уместо адв. Фолић Горана адв. Бирман, као јуче, је ли тако? Сагласни сте?

Оптужени Петковић Мирослав сагласан је да га на данашњем главном претресу брани адв. Милан Бирман.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведоци да ли су ту? Позовите их нека уђу сви.

Пре него што сведоци дођу, проверили смо и тачно је, радно време је до 19 часова.

Присутни су и сведоци Вујичић Мирко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Присутан је ли тако?

Новица Јовановић, Витошевић Небојша, Јанковић Живорад, Андрејевић Миодраг, Крстић Миле, Слободан Андрејевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Сачекајте молим вас, нек остане само у заседању Вујичић Мирко.

Нису приступили сведоци: Бериша Зурафете, Битићи Сеиди, Гаши Дашурије, Бегиша Џељадини и Морина Фазли.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су сви позиви упућени преко поште враћени као неуручени осим за сведока Морина Фазли који је позив лично примио, а за позиве који су упућени преко УНМИК-а нема доказа о уручењу истих.

АДВ. ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Само једно питање. Евидентно је да сведоци који су на Косову неће доћи. Да ли постоји било каква могућност да се путем видео линка саслушају ти сведоци? Неки су вероватно битни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Расправљали смо и о том могућности. Колико сам се обратила госпођи Кандић везано, сећате се да смо разговарали овде у судници везано за Вијолцу да ли би евентуално прихватила и путем видео линка, ви сте рекли? Добро, накнадно ћемо о томе.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте заборавили да смо имали четири дана на располагању па смо их сада. Добро, то је ипак нешто.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у наставку доказног поступка саслуша сведок Вујичић Мирко.

Сведок МИРКО ВУЈИЧИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујичићу хоћете нам дати Ваше личне податке, Ваше пуно име и презиме је?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Вујичић Мирко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рођени које године?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: 16.02.1965. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Од оца Јована.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: У Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Ваше пребивалиште?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Панчево, Вељка Влаховића 18/15.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Полицијски службеник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани у својству сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Ја бих Вас молила да прочитате текст заклетве који се налази испред Вас.

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок упозорен, опоменут, заклет, па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви знате због чега сте позвани, је ли тако?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули за догађај који се догодио у Сувој Реци за случај Берише, страдање случаја Берише?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Само из штампе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само из штампе?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Испричајте нам марта 1999. године где се налазите и на којим пословима и задацима?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Значи, марта месеца 1999. године био сам у Призрену као шеф одсека у Одељењу криминалистичке полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Одељењу криминалистичке полиције?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Да, као шеф одсека криминалистичке технике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми у то време, у то ратно време, у време објављивања бомбардовања, колико је било крим. техничара?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Седам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седам? Да ли се нешто променило од објављивања бомбардовања у смислу Вашег поступања у раду?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа се није променило?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Не. Хоћете да образложим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам мало о томе?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Значи, одсек криминалистичке технике то је логистика Одељења криминалистичке полиције, значи ми смо само вршили и увиђаје по наредби истражног судије зависно да ли вршили смо увиђаје и по пожарима и по саобраћајним незгодама, значи то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците тих дана марта месеца да ли знате за неки увиђај који је обављен у Сувој Реци?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је уопште био неки увиђај у Сувој Реци ако не марта месеца?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Да било је увиђаја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када? Који увиђај Ви памтите први да је био?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: За март месец?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који Ви памтите први увиђај да је био и поводом чега?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Па памтим прво увиђај погибије овог доктора Бобана, презиме му не знам, који су убијени у заседи од стране ОВК, затим мислим смрт колеге из БИА, из Државне безбедности тадашње који је исто убијен, тада смо радили тај увиђај, датума се стварно не сећам и ја мислим да смо радили увиђај убијене мајке и ћерке. Е сад стварно датума се не сећам, прошло је доста времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то био из БИА и када је то било?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Сад не могу да се сетим колеге имена да ли Врановци или је тако нешто ја мислим да је у питању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате месеца кад је то било?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Не, стварно се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте били на увиђају, не мислим Ви да ли сте били него ваша екипа да ли је долазила поводом рецимо неког пожара?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Поводом пожара не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поводом пожара нисте уопште? Да ли знате кад је бомбардована касарна војна, односно тачније објекат МУП-а који се налазио при војној касарни у Призрену? Да ли се сећате тога?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Ја мислим да је 25-ог увече кренуло прво бомбардовање, ја мислим касарна да је прва била зато што смо сутрадан ујутро рано по налогу истражног судије кренули на увиђај. Ја сам лично предводио екипу за увиђај крим. техничара мојих, стварно да ли је било 8 сати ујутро или пола 9 кад смо ми стигли у касарну горе. Увиђај је отприлике рађен и видео запис и фотодокументација. Увиђај је у више наврата прекидан због НАТО авиона, значи отприлике смо остали до 1 у том периоду и ја мислим да смо и сутрадан радили исто увиђај. Да ли су неке машине биле покварене или нисмо могли да извучемо покојне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутрадан, мислите на 26?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: 26. и 27. а 27-ог смо наставили даље са увиђајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте затекли, какво стање затичете 26-ог у јутарњим сатима, да ли сте информисани, да ли је неко био повређен, погину, да ли имате нека сазнања?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Како су нам оно у првом кад смо стигли рекли су нам да су двоје колега погинули, један из СУП-а Призрен, а један колега из Нишког одреда и да је да ли је капетан, стварно се не сећам, био повређен један ја мислим колега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кад сте стигли?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Да, кад смо стигли испред касарне, испред павиљона тог њиховог где су били смештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да се сетите ко је тада том приликом од крим. техничара био са вама?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Ја мислим да је био Витошевић, Некић и Јовановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко од полицајаца био ту?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Да, било је доста, ја мислим да је било и наших колега доста и чини ми се да је била и ватрогасна екипа и екипа са машинама за рашчишћавање и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко од полицајаца кога Ви познајете био тамо по имену?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Да, било је доста и наших које ја познајем, било је и старешина наших и било је ја мислим, било је старешина из Нишког одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Нишког одреда? Ко је био из Нишког одреда?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Ја мислим да је био њихов командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то био? Како се звао?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Митар смо га звали, Митар Митровић, он је био и ја мислим да је био и да ли је, не знам да ли је то његов заменик био или не знам стварно, његово име не знам, био је заменик секретаријата у Призрену, значи начелник полиције је био, значи цео састав пошто се радило о првом бомбардовању и првим жртвама нашим, значи скоро су сви били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви њих затичете када сте дошли то у јутарњим сатима између 8 и 9 или касније су дошли?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Да, да, они су већ били ту. Ја мислим да смо сви кренули заједно осим, мислим старешине из секретаријата да је, а да смо на лицу места затекли и старешине из Нишког одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је тај старешина, како Ви кажете, Митар том приликом ту радио, шта је предузимао?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Па стварно нешто да вам кажем не знам, сигурно се бринуо о рањеном и погинулом колеги, пошто то су ипак његово људство је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да га опишете тад том приликом када сте га видели како је изгледао и коју униформу је носио?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Ја мислим да је имао плаву униформу као што су имали и сви полицајци тада, средње оно кратко ошишан, средње оно нормално као професионални полицајац, како приличи старешини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то једнобојна плава униформа или је то маскирно плава униформа?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Ја мислим да је једнобојна плава била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите једнобојна?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Да, мислим, давно је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике да видите да ли је носио чинове том приликом?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Стварно не знам, колико се сећам можда је на левом, не не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико се ту задржао?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Па нешто да вам кажем он је у оном првом кад смо ми стигли он је био ту значи, чак је и улазио унутра ја мислим да ли са неким од наших старешина и наших од ове екипе која је била на рашчишћавању, ми смо радили увиђај, значи повремено сам га ја виђао, значи више пута у току док смо, отприлике до један, два сата радили пошто је у прекидима било због НАТО авијације. Значи, отприлике више пута је он, видео сам га ја ту, значи отприлике да је био нон стоп ту, можда је био одсутан неко време, ја стварно не знам. Значи, у тим прекидима је нон стоп био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, Ви кажете били сте шеф крим. технике? Поред ове тројице крим. техничара које сте побројали, хоћете да кажете још ко је радио у крим. техници пошто каћете да је седморица било па вероватно сте запамтили све?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Па не знам, хоћете ли ОУП-е или само секретаријате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вашем секретаријату?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Био је Стојковић Бојан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, мислим на тај временски период?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Да, да на тај. Стојковић Бојан, Глигоријевић, само секунд он је Глигоријевић Перица, Јакшић Душко и Ћирим Бужаља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ко је одређивао екипу која треба да иде да обави увиђај?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Па нешто да вам кажем били смо сви заједно, значи догађај за догађајем НАТО авијације, диктирао је како ће

ко где да, ко је слободан тај и оде на увиђај. Значи, није било списка за дежурства или, значи ко је слободан тај оде на тај увиђај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, питам вас конкретно да ли сте Ви као шеф одређивали екипу или како је то ишло?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте као шеф одређивали? Овде постоји један извештај о проналаску леша 30. марта 1999. године и то је везано за Суву Реку. Витошевић Небојшу кажете знате, он је био ваш крим. техничар, је ли тако? Да ли Ви знате да је Витошевић Небојша тог 30.03.1999. године био на увиђају у Сувој Реци?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Сад ћу мало да исправим себе. Отприлике 27-ог увече био сам приликом бомбардовања, био сам повређен, поломио сам руку био и био сам одсутан два дана са посла, ја мислим три дана, заборавио сам пре исказа овог да вам кажем, а могуће да је био по списку дежуран па да је отишао на увиђај, значи апсолутно они су се сами договарали сви између себе иако ја нисам био присутан иако сам ја био на неком другом терену, значи сваки слободан је ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кад сте се поново вратили на посао? Ако кажете 27-ог увече сте били повређени, где шта, то је било приликом бомбардовања?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Били смо у згради секретаријата кад је почело бомбардовање, у више наврата је гађана поново касарна па смо ми евакуисали се из зграде СУП-а и низ степениште сам пао и поломио руку десну. Отприлике то је било до ја мислим 04. априла, стварно се не сећам, 05-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, у том временском периоду нисте били ту до 04. априла?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Да, отприлике до 04. априла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте се вратили да ли сте имали неке извештаје евентуално за то време док сте Ви били одсутни који су направљени а везано за неке увиђаје?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Извештај који су радили фотодокументацију оне су рађене одмах, значи одмах приликом доласка с увиђаја крим. техничар је био дужан, значи у року од сат времена да уради извештај, документацију и то је одмах предато истражном судији, односно оперативном раднику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли ви нисте имали никакав извештај у вашим архивама, списима?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа? Нисте знали, нисте имали значи никакав увид да ли се нешто догодило између, дакле, у том временском периоду кад Ви нисте били ту или вам је неко усмено нешто саопштио?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Не, пошто је било сувише догађаја, један за другим се ређао, значи то се само хитно радило, документација одмах и одмах је то прослеђивано истражном судији и оперативном раднику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, Ви нисте информисани ни о каквим лешевима да су били у Сувој Реци?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате никаква сазнања?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања? Изволите тужиоче? Нема питања? Изволите?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли он зна где се налази стрелиште, пут између Призрена и Суве Реке?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Шта је ту било?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Ту је био, ја мислим као војни полигон где је војска вршила гађања и то.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: По његовом сазнању докле је коришћен тај војни полигон? Да ли је коришћен у марту 1999. и касније отприлике? Па да рецимо март и април то ме интересује?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли зна где је депонија била, тзв. ђубриште, депонија из Призрена?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не знате? Да ли је Ваш отац био директор Комуналног предузећа?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У марту и априлу?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Да у целом периоду је био.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли сте вас двојица, Ви и Ваш отац нешто разговарали о неким, о неком сахрањивању било на стрелишту, било на ђубришту?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Немам више питања.

НАТАША КАНДИЋ: Када је сведочио овде сведок Аљи Ђогај, он нам је овде рекао да зна да је син директора «Хигијене» Мирко, да он ради у

полицији, да је он обавештавао и директора Комуналног и шефа «Хигијене» о локацијама масовних гробница. Он каже долазио је у фирму кад год је било потребно да они радници откопавају гробнице и утоварају лешеве. Тај Мирко је са њима био и у Пустом Селу али је значи тврдио овде да има непосредно сазнање да сте Ви значи обавештавали директора, односно Вашег оца о локацијама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тачно, то је говорио Аљи Ђогај. Да ли га познајете?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Да, из виђења, да.

НАТАША КАНДИЋ: Па ево да нам каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Ви знате о томе, да ли је то тачно што је рекао?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Као прво мени не може нико да забрани да ја одем да видим свога оца, а као друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви одлазили? Ајде овако, код Вашег оца као директора да водите неке пословне разговоре?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Не. Ја нисам меродаван био, ја нисам уопште био ни старешина неки да бих ја могао да одлучујем о локацијама или о било чему другом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тачније он је рекао Мирко је долазио у фирму и одлазио је код директора где су разговарали шта би требало да раде па и директор заједно са Будом долазио је да им каже да иду до капеле да нешто одраде?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Не, није истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није истина? И каже Мирко био је полицајац у Призрену и са њима је био кад су одлазили за Пусто Село, али није био на стрелишту?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Тачно да био сам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли вам је уопште, да ли је вама неко пријављивао неке масовне гробнице

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате за неке масовне гробнице?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Не, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате за неке масовне гробнице?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Нисте чули?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Чуо сам кад смо дошли овде 2003. за ово што је било, иначе ништа друго.

НАТАША КАНДИЋ: А шта је, шта је то било што сте чули?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Ово што сам чуо за ову цистерну и то што је било.

НАТАША КАНДИЋ: Шта за?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: За цистерну ову у Дунаву и то, иначе ништа друго, док смо били доле ништа.

НАТАША КАНДИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања браниоци изволите?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли сте икад за време о коме Вас пита суд овде, били на неком састанку са Аљи Ђогајем?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Не.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па не, зато Вас и питам. Сведок каже да зна да је он ишао код оца и о чему је разговарао, а никад није био присутан том разговору, у томе и јесте поента, зато га и питам. Ако је био некад на састанку са Ђогајем. Да ли сте некад седели са Аљи Ђогајем и Вашим оцем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па зато да се зна, не само није него да није пошто Аљи Ђогај каже да зна да је он ишао тамо и шта су причали, па ја сад хоћу да покажем да сведок каже да није био са Аљи Ђогајем и да није могао овај да прича то што прича. Он прича о нечему о чему није био присутан. Зато га питам да ли сте икад били у друштву са Аљи Ђогајем, седели у неком друштву?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Не.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли у том временском периоду, рецимо док сте Ви били присутни, Ви сте кажете 27-ог били повређени па дакле од објављивања бомбардовања 24, 25, 26. да ли Ви имате сазнање да је нека увиђајна екипа уопште излазила на терен ту?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: За коју локацију мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Општина Сува Река?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли би морали да знате?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Не, пошто су нам све везе биле у прекиду са Сувом Реком тамо смо имали крим. техничара који је радио са њиховим оперативцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја разумем, него да ли би Ви морали да знате као шеф да је нека екипа отишла да припомогне приликом вршења увиђаја, неко од ваших крим. техничара?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Не, пошто у тој хијерархији шефова одсека у криминалистичкој полицији, шеф одсека је био у хијерархији тој, према томе ми смо само били логистика и ми нисмо знали. Ја нисам ишао ни на састанке ни на ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али ваши радници из крим. технике одлазе на увиђај, да ли Ви знате кад они иду?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Да, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам. Да ли тих дана од 24-ог до момента док сте Ви били присутни, док нисте били повређени до 27-ог да ли је нека екипа, неко од Ваших крим. техничара одлазио на тај потез?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Ја мислим да је био један увиђај, један увиђај је био али стварно не сећам се, ја мислим можда је и био марта месеца, али стварно се не сећам тог увиђаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како се сећате да је био? Где?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Ја мислим да је био у Сувој Реци у граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У граду?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Да, један да је био увиђај у граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том временском периоду од 24. до 27-ог?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: До 30-ог, до 28. тако нешто отприлике је био један, значи тај период ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је било на том увиђају?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Стварно се не сећам да ли је било четири жртве или шта је било стварно не знам, знам да је истражни судија кренуо на увиђај, оперативни радник и крим. техничар је тражен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како Ви то знате, ко вас је обавестио?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Сећам се да је постојао још један увиђај док сам ја био ту сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док сте били ту?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Само једно питање, заборавио сам. Да ли постоји евиденција изласка увиђајних екипа на лице места у СУП-у Призрен?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Постоји књига увиђаја.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Постоји књига увиђаја?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Где се сад налази та књига за СУП Призрен?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Могу вам рећи само, стварно не знам да ли је она уопште извучена, да ли је остала доле, то би требало да се провери у СУП-у Крушевац.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Измештен из СУП-а Призрен у Крушевац?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Да, у Крушевцу да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Значи, зове се књига како рекосте?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Књига увиђаја.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ту има по датуму кад је ко и где ишао?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, Ви повезујете ту увиђајну екипу да је била везано за нека четири леша?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Да, да је рађен увиђај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа ближе где, како, не сећате се тога?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Не. Ја мислим да је у питању, е сад не могу да ли је Рештански пут или према неком Рештану селу или тако отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта знате, шта је било са та четири леша?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Да ли је било стварно не знам, не сећам се, нисам прочитао ни извештај, ни ништа у вези тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли разговарали са неким ко је био? Да ли знате ко је био тад?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Ја мислим да је био Витошевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли разговарали са њим ако знате?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

АДВ. МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: (бранилац првооптуженог Митровића)
Врло кратко само бих замолила да сведоку прикажемо фотографију број 6.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Режија, молим вас на мониторе прикажите нам фотографију број 6, у ствари не мора ни на мониторе можемо и овако.

АДВ. МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Да ли и кога препознајете на овој фотографији?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Ово је командант Нишког одреда, пуковник Митар.

АДВ. МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Реците ми, рекли сте да сте га тог 26-ог приликом вршења увиђаја виђали у више наврата у касарни у Призрену. Реците ми што се тиче његове униформе, његове фризура, уопште његовог физичког изгледа, да ли је он тада тако изгледао?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Да.

АДВ. МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Гогић Милована?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гогић Милован је говорио што се тиче увиђајних екипа, они подносе извештај свом шефу уколико су долазили из Призрена?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Не, ја не знам ко је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад опет бих се вратила на ово што вам, присећате се да вам је познато нешто везано за увиђај, везано за четири леша на Рештанском путу. Ми имамо извештај везан за те лешеве, 4 та леша, између осталих да Ви знате, да је то било 30. марта? Да ли сте Ви били већ тада у Призрену или сте накнадно чули?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Не могу стварно да се сетим, ја сам сигуран да сам 27-ог био повређен, да ли у међувремену ми је неко рекао од пошто су све колеге дошле, крим. техничари код мене у болницу, пошто сам се ја задржао једно сат времена, два па су ми сутрадан можда рекли, стварно пошто сам ја тај дан био на посао да се раздужим и отишао једно 4, 5 дана кући на боловање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питања даље, да ли има још неко питања? Изволите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То јутро кад сте дошли у 8, пола 9 у касарну која је бомбардована затекли сте кажете команданта Митровића и он је неколико пута улазио са Вашим људима, то сте нам рекли.

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Ја се извињавам поновите, ово задње поновите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажем затекли сте команданта Митровића да је био тамо, ако сам ја добро разумео. Како је, не у смислу изгледа косе, униформе, него овако људски, обзиром да му је настрадао кажете један војник, други рањен, како је он изгледао?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Па нешто да вам кажем из првог виђења оно кад сам дошао био је смирен, значи комуникативан, са нама све нормално све је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је говорио, шта је рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте добацивати тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је говорио због чега је улазио унутра?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: А не знам, није, са мном није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је спомињао неку касу, неки новац?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте осетили неки бес или љутњу или не знам?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Митровић?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја прво морам да са жаљењем, зар је битно 30.000,00 динара или 40.000,00 у то време у односу на два хероја погинула и нечије синове и нечије очеве да оваква питања тужилац поставља. Ваљда ми је било тешко мука због тога што се десило који је погинуо мој, коме сам ја непосредни старешина, он нема другог старешину он има мене и где је рањен мој помоћник који је у болници кога треба да збринем и рањен још резервиста, погинуо резервиста из СУП-а Призрен који је наш човек, значи то је једно. Ваљда је било приоритет и хуманост и свега да то урадимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дали сте примедбу на то.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Мислим да ме разумете. Хтео бих само пар питања. Господине Вујичићу да ли сте видели конкретно заменика начелника СУП-а Милоша Вукобрата горе на лицу места?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Да.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Сигурни сте у то?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Да.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли сте видели начелника Одељења полиције на лицуј места?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Да.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И ја то исто тврдим и описао сам где се налази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте даље објашњавати, само поставите питања, уопште немојте објашњавати.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Хтео сам да кажем. Ја то тврдим а они кад су давали изјаве не сећају се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Номојте то сад расправљати о томе него само питања за сведока.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Само да кажем ко говори истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате Ви да образлажете, ми смо ту да ценимо.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И још једно питање само. Ови несрећници погинули да ли се сећате када су извучени, ослобођени из ових рушевина? Рекли сте да сте увиђај вршили 26-ог и 27-ог?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Ја мислим 27-ог да су извучени, мислим, нисам сигуран.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја мислим да су 28-ог ујутро.

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Стварно не знам, знам да је машина била у квару, нисам се задржавао ту више на увиђају, значи остала је екипа друга а ја сам, зато сам рекао да ли 27-ог, не сећам се кад, знам да су машине биле у квару.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли сте Ви улазили у унутрашњост приземља?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Само сам близу улаза ушао, не унутра нисам.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли су лево и десно ходници, други делови? Лево је био ресторан, па магацин оно где је био, десно тамо просторије за особље, да ли је то било уништено или скоро цело?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Ја мислим да је било уништено, да је и горело, сећам се да је било и ватре и дима.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, то стоји да су ови погинули горе два дана док смо ми гасили. Са спољне стране одакле је вршено вађење, ко је радио на тим пословима у почетку да ли «Хигијена» или ватрогасци СУП-а Призрен?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Ја мислим да су били и једни и други, ја мислим да су радници «Хигијене» или су заједно, стварно не могу да се сетим, били су и једни и други ту.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Само још једно питање. Да ли може мало детаљније да опишете колико је завршено спратова, нивоа плоча и та просторија, ето ништа више завршавам? Јер има он фотографију па ако треба да се покаже.

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Сад ћу из сећања, ја мислим да су две или три плоче пале.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: На те људе, на ту просторију?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Да, зграда је била три спрата ја мислим, три или четири, не знам, значи две, три плоче су пале знам.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Да ли има још неко питања?

Питања нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте коментарисати молим вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли, мени је сад нејасно, да ли се знало одмах да су ти људи унутра и пре него што сте тела извукли?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Знало се да је њих троје било у тој згради.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е то, значи одмах 25-ог увече се знало да су они страдали? Ништа, то је само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања, изволите?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Само једно питање госпођо судија. Да ли сведок зна полицајца Чукарић Слађана?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Чуо сам за њега, стварно се не сећам.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли сте чули да је он противзаконито урадио док је службовао тих дана на Косову?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Не знам.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Хвала судија, немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу сте чули за њега?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: По имену Чукарић, иначе никад ништа друго пошто смо се по именима знали довољно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неки надимак?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања више нема, је ли тако? Изволите? Оптужени Нишавић? Да ли је постојала ватрогасна служба при Сувој Реци?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Ја мислим да јесте оделење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да ли се познајемо?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Да.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: 26-ог кад сте били тамо колико сте се задржали на лицу места у касарни?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је 12 - 1.

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: То је тај период од 09 до 1 отприлике.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да ли су неки ваши људи или Ви 26-ог долазили у Сувој Реци?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Не сећам се.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да ли сте чули да је неко ваш долазио у Сувој Реци?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Од мојих техничара да знам није.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Оперативац?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Они имају свога шефа, не знам.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Које наоружање сте носили?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Техничари су носили, ја мислим да су само пиштољи.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да ли су носили хеклере?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Крим. техничари?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па ваша служба?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: У нашој служби да, два или три су поседована само, иначе ово остало не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Ђеза?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он у то време био?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Оперативни радник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оперативни радник? Да ли је био у цивилу или је био у униформи?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: У цивилу.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да ли можете да га опишете?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Он је мањи пунији био.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да ли је носио кожну јакну?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Сад у том периоду стварно не знам да ли је носио али.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Уобичајено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га Ви виђали, да ли се сећате наравно?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Не сећам се.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ваши људи јесу ли носили јакне?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Какве мислите?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па јакне кожне?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Не.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Добро. Шта сте Ви имали обучено?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Ја?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Зависно од терена.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: А шта сам ја, мислим где ме познајете, одакле ме познајете?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Као радник Државне безбедности.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Где сте ме виђали?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Више у Призрену.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Како сам се облачио?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: У цивилном оделу.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да ли сам био у оделу или како?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: У оделу.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да ли сте некад долазили у Сувој Реци мене виђали?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Јесам али ретко.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да ли сте некад нешто чули да је некад неко нешто рекао за мене што је противзаконито или тако нешто?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Не.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да ли сте чули за моју породицу, је ли познајеш?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Онако из виђења.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да ли сте чули за њих некад лоше нешто?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујичићу да ли тражите трошкове, имате право на трошкове превоза? Ви из Панчева долазите два пута, по извештају 800 динара су трошкови Ваши, да ли тражите још неке трошкове, исхране?

СВЕДОК МИРКО ВУЈИЧИЋ: Не, нећу.

Сведок тражи трошкове на име трошкова превоза у износу од 800,00 динара.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ИСПЛАТИТИ сведоку 800,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам лепо господине Вујичићу, можете ићи.

Хоћете позвати сведока Јовановић Новицу.

Саслушање сведок ЈОВАНОВИЋ НОВИЦЕ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Јовановићу. Хоћете рећи Ваше пуно име и презиме?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Јовановић Новица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени и које године?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: 15.11.1966. године, Село Речане, општина Сува Река.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Јевта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше пребивалиште где је?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Општина Лазаревац, ул. Милице Стојадиновић Српкиње бр. 4.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Радник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Радник у приватној фирми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте господине Јовановићу позвани у својству сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би тиме себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Да ли је то јасно?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитајте молим Вас текст заклетве који се налази испред Вас.

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

Сведок упозорен, опоменут, заклет, па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марта 1999. године, где се Ви налазите?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Налазио сам се у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На којим пословима и задацима?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: На дужности команданта Војно територијалног одреда 70-ог Суворечни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командант Територијалног одреда?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Командант Војно територијалног одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ко вам је био заменик?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Заменик био је Јевтић Небојша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А помоћник да ли је постојао?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Постојао је, у команди одреда постојао је помоћник команданта за позадину био је Ђорђевић Мирко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците где је Ваше седиште било као команданта ТО?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: До почетка, значи пре почетка борбених дејстава, тј. напада НАТО авијације, значи била је мирнодопска локација, значи у згради Секретаријата за народну одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: После у Средњој техничкој школи у Сувој Реци. Локација је мењата више пута. Након Средњотехничке школе онда локација била нам је у Центру за социјални рад такође у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, у Средњотехничкој школи, који је то потез, где је техничка школа?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Средња техничка школа налази се на потезу значи гледано, значи магистрални пут Приштина-Призрен налази се с леве стране на, е сад може се рећи на изласку из Суве Реке, значи пре брда који се улази у насеље Широко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је ту било људи?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Мислите уопште у општини или само у граду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, конкретно мислим у Техничкој школи колико је било људи?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: У Техничкој школи па била је значи команда одреда, значи која је предислоцирана значид пре почетка бомбардовања и било је 15-ак људи који су обезбеђивали опрему и наоружање. Значи, ојачано одељење, значи 15-ак људи које је раније било ангажовано на обезбеђењу значи опреме и наоружања које је предислоцирано из касарне у Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим вас, осим вас припадника Војно територијалног одреда да ли је било полиције у Техничкој школи тад?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било полиције?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, искључиво сте ви били?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Значи не, значи пре почетка бомбардовања, значи ми смо команду одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте пре почетка бомбардовања. Ја Вас питам од времена када је објављено бомбардовање у Техничкој школи поред припадника Територијалне одбране да ли се налази и полиција?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Који је у близини објекат, у близини Техничке школе?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: У близини средње школе био је објекат Дома здравља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А с ове друге стране?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Основна школа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то основна школа? Има ли неки назив? Не знате? Добро. Ко се налази у основној школи од почетка бомбардовања?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Нисам сигуран, сад да ли су били припадници Нишког одреда, део Нишког, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па Ви као командант ТО па вероватно водите рачуна ко се још ту све налази? Припадници Нишког одреда, на који одред мислите? Ко је био командант тог Нишког одреда?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ја мислим генерал Митровић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био у основној школи?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не, њега нисам имао прилике да упознам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, та полиција у којим униформама је била, у основној школи која је била?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Имали су маскирне униформе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју – плаву, зелену, сиву, какве су униформе биле?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Имали су, била је маскирна више сиве боје, онако летњег неког, било је више тих униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, говоримо од објављивања бомбардовања да ли знате ко је још ту био? Који је још објекат ту у близини?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Објекат Дома здравља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако.

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: И горе у шумици био је ресторан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хотел «Балкан» где је?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Хотел «Балкан» је од значи ниже према Призрену једно 200, 250 метара с леве стране, значи у продужетку основне школе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било некога у хотелу «Балкан»?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Е сад, било је полиције да ли је тачно колико их је било, где је све то било смештено ја сам само водио бригу о мојим припадницима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви живели у Сувој Реци?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Живео сам у Селу Речане а радио у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, која полиција, да ли је то била локална полиција, дакле, полиција из Суве Реке или која друга ако је била друга полиција, ко је био ту?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Било је више, било је и полиције али искрено где сам ја конкретно сарађивао и контактирао значи то је било са нашим припадницима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само шта видите, после ћемо то што сте ви сарађивали, него само кога видите ту?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Значи, било је полиције, они су били смештени на више локација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно Вас питам за хотел «Балкан», значи била је полиција? Да ли су они у истим униформама били као и ова полиција која је била у основној школи?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да, отприлике то су исте униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фабрика «Балкан»?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Је с десне стране, одмах преко пута хотела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту неко био смештен?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: У самој фабрици било је обезбеђење, хотелска служба Балкана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко од полиције држао ту обезбеђење?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ја знам да су припадници који су били у одреду ангажовани су ту на обезбеђењу у Балкану од почетка рата, сад није ми познато да ли је било припадника полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте ви држали обезбеђење, где су ваши припадници ТО држали обезбеђење у граду у Сувој Реци?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: У граду обезбеђење смо држали код Центра за социјални рад у махали где је исто био смештен српски живаљ, значи то је река Топлуга, значи узводно од моста неких 200 метара, значи било је обезбеђење, значи било је обезбеђење где смо ми били смештени, значи у првим данима рата, значи око средхотехничке

школе, значи горе у шумици код објекта који се звао «Тилбе», значи изнад, значи тог ресторана, значи који је био горе у шумицама, значи то су били два и онда имали смо значи то обезбеђење фабрике које је имало распоред у одреду и остављено је на обезбеђењу фабрике значи у Балкану, у фабрици, у самој фабрици. Онда имали смо обезбеђење горе у насеље Широко, значи што се тиче града Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било у насељу Широко? Да ли је био неки објекат?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Била је фабрика «Дампера».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дампер. Да ли је ту била смештена полиција, војска, територијалци, да ли је уопште некога било у фабрици «Дампер»?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Било је припадника војске, али то су се, положаји припадника војске и полиције због бомбардовања из дана у дан, из часа у час мењали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од објављивања бомбардовања?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Управо то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих дана?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Што смо и ми радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих дана од објављивања бомбардовања? Знате да је објављено бомбардовање 24-ог, је ли тако, објављено ратно стање 24. марта, знате, да ли се сећате тога?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од тог момента да ли се неко налази у фабрици «Дампер»?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Претпостављам да се налазио, али нисам, значи нисам видео, нисам био горе у том моменту, нисам видео, значи нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се налази «Метохија вино» управна зграда?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Преко пута фабрике «Дампер» ка Призрену једно 200 метара значи ниже отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту било полиције?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Највероватније да је било, ја мислим да је било, јер нисам имао прилике да у том делу одем, али претпостављам да је било, значи ја нисам видео али претпоставка је да је сигурно било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ако нисте видели, нисте видели.

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, ко је обезбеђивао општину, суд, ко је обезбеђивао?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Е сад они да ли је, ја мислим припадници полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Припадници полиције општину?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Значи, имали су свог стражара, ноћног чувара а полиција је у ширем реону била, значи конкретно испред зграде, значи испред зграде није било, али било је сигурно, значи тог чувара који је радио у згради, значи Скупштине општине, значи исто радник који је био у пошти он је био на обезбеђењу у самој пошти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја питам да ли је било територијалаца у обезбеђењу општине, да ли је било полиције?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Из мог одреда не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је постојала још нека средња школа на путу према, на Рештанском путу?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Постојала је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Постојала је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то школа?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: То је средња школа, не сећам се назива, а ту су само Албанци похађали наставу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у време тог ратног стања од објављивања бомбардовања било полиције у тој школи? Да ли то знате?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је постојала основна школа на путу према Речане?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На путу према Речане?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не, у Речану јесте, а на путу према Речану јер ја сам из Речана баш, у Речану да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви из Речана?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да, из Речана да, а у Речану да, значи основна школа до четвртог разреда да, значи у самом селу у Речану, а на путу не. На путу, е сад нисам сигуран да ли је та школа с десне стране, био је објекат школе, а да ли је она.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питам вас, само да ли је била школа?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Био је објекат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту неко био смештен тих првих дана од бомбардовања?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Добро. Да ли сте Ви у то време имали неку униформу?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И остали припадници Територијалне одбране?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то била униформа?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Била је маскирна, значи СМБ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: СМБ?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Маскирна. Одред значи нисмо имали, значи био је проблем те опреме тако да је део војних обвезника имао старију, значи ону СМБ униформу, део је имао маскирну, а део припадника није ни имао ту опрему, онда касније то је допремљено али било је и припадника да нису имали опрему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које оружје сте имали?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Имали смо значи аутоматско оружје, значи аутоматске пушке, значи формацијско оружје, значи било је пушко-митраљеза, аутоматске пушке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих првих дана од објављивања бомбардовања кажете била је ту команда, је ли тако, били сте Ви, Ђорђевић Мирко, Јевтић Небојша, да ли је још неко био ту?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Био је у команди референт интендантске службе био је Вуксановић Бобан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био, на којој функцији је у то време био?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Значи, он је био у команди, значи одреда референт интендантске службе, значи везано за помоћника команданта за позадину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде постоји извештај да је био начелник Територијалне одбране за подручју Суву Реку?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не начелник, значи постоји Војно-територијални одред, значи он је састава команде и осталих јединица значи у том одреду, значи чета и водова. Значи, он је био у команди, значи у плановима он је био и командант града, значи у неким варијантама где би неке задатке обједињавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви имали сусрете са њима честе тих дана?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да, свакодневно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свакодневне? Да ли је и он био у униформи?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се нешто од објављивања бомбардовања необично дешавало у Сувој Реци? Дакле, од 24, 25, 26, 27. тих дана да ли се нешто дешавало у Сувој Реци, типа да ли је било неких активности, да ли је било пуцања, да ли је било било шта што је било нешто необично да сте запазили?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Кад је бомбардовање кренуло ми смо се налазили, оно што сам на почетку рекао, у Средњотехничкој школи. Приликом бомбардовања, значи ту је био Ђорђевић Мирко, Вуксановић Бобан и били су ови припадници значи који су обезбеђивали значи ту опрему и наоружање која су се налазила у школи, значи са првим НАТО бомбама, колико ме памћење добро служи знам да су кренули општи напади припадника ОВК на положаје војске и полиције, значи у реону Бирача, значи то је изнад Суве Реке, значи брдо где су значи били припадници војске и полиције. Значи, кренули су општи напади на све припаднике војске и полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах од објављивања?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Одмах, значи не од објављивања, значи прве НАТО бомбе значи која је пала, ако ме памћење добро служи, ја мислим у Приштини, значи кренули су општи напади. То је негде било у првим вечерњим сатима негде око 9, значи знам да је пао мрак и да су тада кренули општи напади. Значи, на положаје припаднике војске и полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешавало у Сувој Реци, да ли је било ту неких напада на полицију од стране ОВК?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Било је сигурно, значи по сазнању било је, било је напада из Рештанског пута, значи из Рештанског пута, значи комплетно из Рештанског пута, значи било је напада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е кад је конкретно први пут било напада, на кога је било, да ли је то било на полицију како сам Вас разумела?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Значи, ја сам био у Средњотехничкој школи, значи једном се чула пуцњава, значи чула се пуцњава и то је одмах и не само што се чула, него је одмах касније објављено да су најжешћи напади значи кренули на положаје на припаднике војске и полиције, значи у околини Суве Реке и у околини Суве Реке. Кад кажем околина Сува Река мислим на Рештане које је

удаљено 2 км од Суве Реке, мислим километар и по, два, значи то је одмах фактички.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спомињали сте овај Рештански пут који води, који је у Сувој Реци, да ли је ту било неких напада од објављивања бомбардовања?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ја нисам у том делу био али чула се пуцњаљава. Значи био сам у Средњотехничкој школи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све сте то рекли, а да ли сте чули да ли је било коментара? Пазите, Ви сте ту као, је ли тако, задужени за одбрану града, је ли тако?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ја сам био значи, припадници одреда били су на целој територији а преваходно били су смештени у селима где је било српског живља, а иначе су ти припадници из тих средина. Значи, нисам само био у граду него био сам задужен и за села Мушотиште, Речане, Мовљане, Сопина, Дворане, Деловце, Лешане, значи одред је покривао, значи одред је обезбеђивао становништво, српско становништво у тим селима, значи где је било српског становништва, значи није само било питање град као град Сува Река.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате које породице су живеле на том Рештанском путу?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Да ли су ту били Албанци или Срби?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Албанци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Албанци? Да ли знате икога од Албанаца који је живео на том Рештанском путу?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Онако људе кад човек сретне, нисам знао имена и презимена тих људи, али сад да ли су живели ту или где, значи обично те људе срећеш али где су живели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је било неких убистава тих дана док сте Ви ту били, дакле од објављивања бомбардовања да ли сте чули да је било неких убистава у Сувој Реци?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа ту нисте чули?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за убиство Богдана Лазића?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ако ме памћење добро служи, то је било 3, 4 дана пре почетка бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко га је убио, да ли се зна?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Убили су га припадници ОВК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се после тога нешто дешавало на разоткривању? Да ли знате да ли је било тада неких акција по граду?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Знам да је обезбеђен тај шири реон продавнице где је, где је Лазих убијен и највероватније да је било. Ја значи не знам, нисам био ту, е сад претпостављам да је било претрага за тим терористима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли знате за још неко убиство док сте Ви били ту тих дана или само знате за ово убиство?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не, значи ово се пре рата десило. Значи, пре почетка бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште да ли сте чули још за неко убиство од почетка рата ту тих дана, значи све говоримо тих дана?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не, док сам био доле не. Значи, док сам доле био не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули уопште за страдање породице Бериша тад у то време?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Тад не, а чуо сам кад је почело суђење Милошевићу у Хагу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут сте тад?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Први пут сам тад чуо. Значи, први пут сам тад чуо за страдање те породице у Сувој Реци, значи кад је почело суђење Милошевићу у Хагу и ако ме памћење добро служи, мислим да је једна емисија ишла на «Б92». Е сад да ли је то било кад је почело и пре суђења сад али први пут сам тад чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био надређен Бобану Вуксановићу?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ја, као командант одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обзиром да сте имали свакодневно састанке са њим?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да, виђали смо се свакодневно, састанке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је уопште спомињао неке лешеве да су били у Занатском центру, да је организовано скупљање тих лешева тих дана?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не, значи свакодневно смо се виђали, значи свакодневно, ни покојни Бобан а више је он у сарадњи био са Ђорђевићем пошто је Ђорђевић био помоћник команданта за позадину, а он референт интендантске службе у позадини у команди одреда, њих су двоје значи више заједно на томе радили, ја сам онда контакт остваривао преко Ђорђевића а уједно и са Бобаном али никад, значи никад покојни Бобан није рекао да је било лешева у Сувој Реци, значи све до убиства, значи свакодневно смо се виђали, значи никад мени није рекао, значи да је било лешева или тако нешто слично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је ваша команда удаљена од Занатског центра?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па сад по слободној процени од 800 до 1000 метара, километар отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули неке експлозије?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не. Те вечери кад је почело бомбардовање били смо вани, били смо на игралишту у средњој школи, само се значи чула пуцњава а детонација не. Ја нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тих дана видели неке паљевине? Јесу ли биле запаљене неке куће?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па тамо где су вођена борбена дејства виђен је дим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, конкретно у Сувој Реци да ли сте видели запаљене куће?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Било је запаљених пар кућа и радње, неколико радње код моста у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код моста? А да ли знате на Рештанском путу да ли је било запаљених кућа?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не знам, у том делу нисам никад залазио тако да нисам ни видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте ли коментарисали ко је палио те куће ту код моста како кажете?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Највероватније ту је, сад не, није било коментара само знам да је једна радња, значи нису све те радње биле албанске него била је једна радња српска која је исто. Е сад да ли је то неко због реваншизма или ко је шта урадио стварно није било коментара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да ли је било неког пљачкања у Сувој Реци тих дана? Јесу ли опљачкане неке продавнице?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Било је тих појединачних случајева, било је од становништва, али сви ти случајеви колико је мени познато од стране припадника МУП-а су процесуирани и од стране припадника МУП-а и војске су процесуирани. Значи, за она лица за која се зна да су направила такав прекршај била су приведена, одређен им је притвор и она су процесуирана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је радио на бензинској пумпи?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: На бензинској пумпи радила су три Албанца где су се сменски мењала. Значи, пре почетка рата и првих дана, значи првих дана рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је радио првих дана рата?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Искрено не знам. Значи, знам те људе јер сам ту иначе и пре рата тачно гориво, али ко је био баш тога дана не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули за Јашара Беришу?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Знао сам Јашара Беришу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је радио он на пумпи тих дана?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не знам. Значи, нисам га ја видео да ли је радио, значи ја га лично нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате шта се са њим догодило?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не. Значи, чуо сам оно кад сам пратио суђење Милошевићево у Хагу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад сте чули?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да, тад сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Чуо сам да је као страдао, погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је Ваш надимак био?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: За моју родбину и пријатеље који су ме знали «Манекен».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Манекен»? Ђорђевић Мирко одакле је?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Из Села Речана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је из Речана исто?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он имао неки надимак?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Није ми познато, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих дана да ли сте уопште било какав контакт имали са Ђорђевић Мирком, да ли сте нешто причали, да ли вам је нешто реферисао, да ли је било шта говорио шта се догодило у самом граду у Сувој Реци?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Колико се ја сећам, значи првих дана, значи првих дана кад је почело бомбардовање од команде војног одсека добили смо наредбу да извршимо мобилизацију значи војно територијалног одреда. Прво је значи мобилисана сама команда одреда, значи која је, одмах на почетку сам рекао, из мирнодопске зграде, значи мобилисана у Средњотехничкој школи, значи у Сувој Реци. Те вечери смо били ту, након тога мобилизација одреда је трајала 24 сата, а онда пошто је та јединица мобилисала у оним срединама значи где је било српског живља, значи напоменуо сам која су та села, пошто је било и проблема у тим срединама да одређени људи нису одмах, значи добијао информацију од командира да одмах нису хтели на те одређене положаје у околини села и шта ти ја знам где су сматрали да треба те куће да чувају у самој кући, ја сам одмах тог дана са помоћником, са замеником команданта Јевтићем ишао у село Мушотиште, јер тамо је било више тих припадника и више српског живља, негде око 800 где је живело у Мушотишту да то организујемо, значи да извршимо мобилизацију где смо те вечери, значи преноћили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које вечери сте Ви отишли у Мушотиште?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: 25-ог на 26.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те вечери сте отишли?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да, били смо, преноћили смо горе у Мушотишту и онда се сутрадан вратили у Сувој Реци, тј. ишли по другим срединама, ишли у Речане, у Лештане, значи одмах са почетком рата, значи било је и проблема организовати и све то, значи прво страх, бомбардовање, напади и остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У току дана 25. марта били сте у Сувој Реци. Да ли сте чули уопште да је било неког напада на полицију, тог 25. марта, пошто кажете увече сте ишли 25-ог, 26-ог?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: У току дана, у току дана, значи у току дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта у току дана?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: У току дана сам ишао за Мушотиште, значи у току дана, сад да ли је то било негде 1, 2, значи у току дана, значи пре вечерњих сати, јер у вечерњим сатима уопште није било могуће ни безбедно кретање, јер Мушотиште је 10 км удаљено од Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате како се звао отац Ђорђевић Мирка?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Светислав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Светислав? А где је радио Ђорђевић Мирко?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ђорђевић је радио у војном одсеку у одељку Сува Река, значи до почетка рата било је референт у одељку а са почетком мобилизације онда је имао ту ратну дужност помоћника команданта у одреду, значи у самој команди за позадину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи његов отац је био Света?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Светислав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Светислав? Да ли знате ко је Недељко Петковић?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ја мислим да је лице из Суве Реке. Можда човека знам, било је сад ту више припадника сигурно, можда кад би видео да је то то али претпостављам да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он кад је био саслушан овде у својству сведока говорио је да је Бобан Вуксановић и да је Ђорђевић Мирко, дакле, син тог Свете који је радио, који је био тракториста у Балкану, тако је он рекао?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Радио је у Балкану, возио је трактор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је дошао заједно са Бобаном Вуксановићем, да су долазили колима и да су их скупљали све и водили у Занатски центар да скупљају лешеве, он као ваш помоћник, зато Вас питам? Да ли је могуће да вам ништа о томе није говорио?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Управо ево, значи по други, сад трећи пут искрено тврдим, значи никада, значи до 17-ог, 17-ог су убијени Вуксановић и Ђорђевић, плус два припадника, значи никада иако смо из истог села, значи никада, значи Ђорђевић о томе није говорио и претпостављам да уопште није знао. Значи да је он то сигурно би ми рекао али најискреније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да није знао?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Значи, никад ми о томе није причао да је то радио. Верујем да уопште то он, никад ми није рекао да је то радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сведоци који су били саслушани поједини су говорили о томе да је он долазио са Бобаном Вуксановићем, да су их покупили и водили у Занатски центар да би скупљали лешеве. Да ли знате ко је Трајковић Трајко?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Познато ми је презиме и име и презиме, био је значи сигурно доле у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, он је рекао овако: Дошао је у њихово двориште др Бобан Вуксановић који је рекао да има неки кревет и да се раде за војску и полицију и стиже том приликом са Бобаном је дошао «Манекен» који је из Речана и каже да је тај «Манекен» из Речана био је

у војном и он се обратио «Манекен», рекао сад ће да дође други ауто за вас.

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да је «Манекен» после разговарао са Бобаном док су они товарили лешеве. Сведок каже он не зна шта су «Манекен» и тај Бобан разговарали али видео је да су разговарали и каже «Манекен» је имао оружје и био је у цивилу?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не. Које оружје? Је ли речено које оружје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За «Манекена» каже да је особа из Речана висок и мршав.

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ако је исти као и сад што ме видите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Разлика је скоро кад сам био тад и сад, разлика није можда килограм, два, висина потпуно иста као и сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја вам предочавам, то каже Трајковић Трајко, каже да је «Манекен» из Речана, Ви кажете да сте «Манекен» из Речана, зато Вам предочавам.

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ја кажем то је само знала најужа породица и пријатељи, а он сигурно није породица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он каже то што сам вам предочила. Да ли сте Ви уопште, да ли је то тачно што говори овај сведок?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па прво само не могу да се сетим, презиме ми је познато, не могу да се сетим тог човека, волео бих да видим нек каже да ли сам ја то тад, познато ми је име и презиме, али човека сад, значи било је ту, значи сад целу општину ко би све могао да се сети свих тих лица, али сад ту је интересантно, сад имамо причу био је Ђорђевић, био је Јовановић, значи не. Значи, ја сам 25-ог, значи не то није тачно сигурно. Значи, 25-ог са Јевтићем ишао за Мушотиште јер било је проблема приликом мобилизације припадника, приликом одазивања припадника, одлазак на положаје и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате ко је Радић Станомир?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па и он каже да су вас звали «Манекен». Па кажете ужа породица, најужа само, зато вам кажем. Знате ко је Нишавић Миомир?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он каже командовао је Територијалном одбраном Јовановић по надимку «Манекен» зато што кажете Ви само да породица.

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, то је од породице потекло, можда су људи сад, колико је њих знало или оно. Јесам командант одреда јесам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви користили нека возила, ваш одред?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која возила сте користили?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Теретна возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која су теретна возила?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па теретна возила Заставина, значи за превоз терета, значи на њима смо превозили, држали оружје, опрему која се сваког дана предислоцирала због НАТО бомбардовања. Значи, премештали из једног у други реон, онда од путничких возила имали смо возило пежо из Балкана, имали смо голф из кооперантске задруге и коришћена је да ли Застава дома здравља, сад колико ме памћење служи, то су та возила била. Значи, од путничких.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предочила бих вам само један исказ везано за обезбеђење Општине па је речено да је Општину обезбеђивала Територијална одбрана, припадници Територијалне одбране?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не. Припадници Територијалне одбране нису обезбеђивали Општину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је предочавање само.

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ја кажем, значи постојао је 70. војно територијални одред, то је суворечки одред, значи где је имао одређени број припадника, постојала је цивилна заштита и постојао је цивилни одред одбране који су били при Министарству одбране, а у згради Министарства одбране где су били смештени војни одсек, цивилна заштита, центар за обавештавање, значи били су њихови припадници, а не припадници одреда. Значи, ту се сада права забуна. Значи, постојао је 70. војно територијални одред где сам ја био командант тога одреда, ти припадници нису били ту, јер ту је била моја мирнодопска команда. Значи, ми смо добили наредбу да извршимо мобилизацију команде одреда пре почетка бомбардовања јер су значи команда војног одсека, где сам био претпочињен команди бригаде у Призрену имали, значи да ли ће до тога доћи, онда се увек команда одреда раније мобилише у односу на остале саставе тог одреда, а у том делу значид остали припадници цивилне заштите цивилног одреда одбране. Значи, цивилног

одреда одбране и центар за обавештавање је горе био у том делу. Значи, само се ту треба направити разлика. Значи, нису то припадници одреда него су то били припадници цивилног одреда одбране или центра за обавештавање, значи само ту треба направити разлику. Значи, припадници одреда нису сигурно где сам ја био командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Ранђеловић Зоран?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Зоран? Сад не знам да ли је презиме Аранђеловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко каже Аранђеловић, али Ранђеловић је, Ранђеловић Зоран да ли знате?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Зоран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате ко је Аранђеловић? Да ли је познајете неког Аранђеловића?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: То ми презиме није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само једно питање. Да ли је ваш одред имао, или боље рећи, да ли је учествовао у каквим борбеним дејствима, је ли имао оружаних акција, а не само ових типа страже, обезбеђења објеката?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Конкретан задатак одреда био је на обезбеђење становништва у срединама где су живели Срби – не Албанци, значи напоменуо сам та села, значи не. Ако је било напада на та села да, али било је напада.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кад сте имали прва, Ви сте командант, кад сте имали – након почетка бомбардовања прве борбене акције?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па први напад је изведен управо на моје село, тад су била два напада, управо баш на моје село где су и моји чланови породице живели.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кад је то било?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па то је било, ако ме памћење служи, па можда тако негде после 10-ак дана од почетка рада, али ајде сад.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Место Сува Река да ли је војно територијални одред имао тих првих дана каквих оружаних дејстава.

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не, где су били припадници мог одреда, значи на тим местима где сам значи напоменуо, значи то место, значи у тој махали, значи код Суве Реке, значи од Центра за социјални

рад, значи узводно уз реку некидх 100 метара и горе код шумице, значи није конкретно било баш на тим местима напада.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кад сте се Ви тог 26-ог и Ви рекосте да се 25-ог увече били у Мушотишту тамо и преспавали, је ли тако?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па кад сте се 26-ог вратили у Суву Реку?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па негде око поднева.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Око поднева?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Отприлике. Нисам сад оно време, али отприлике ту.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је било неке пуцњаве у Сувој Реци тада у то време када сте се Ви вратили?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па пуцњава се може чути и са даљине. Е сад, тачно одредити локацију.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У граду самом?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: У самом граду не. Ја сам ишао онда одмах у Средњотехничку школу, значи у том делу не, значи у том делу где сам ја био не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Знате Репановића, Репановић Радојка?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Репановића знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Он каже човек враћа се са обиласка пунктова у аутомобилу, дакле, није на улици него у аутомобилу па се слабије чује, али је толико добро чуо јаку пуцњаву да је помислио да је нападнута полицијска станица и стао је на главној улици, стао је, сачекао је, дошао је до Општине и види Бобана Вуксановића код Занатског центра – овог доктора Бобана, види тамо леш једног човека унутар Занатског центра, пита га «Шта је ово», а овај вади мараму УЧК и показује му каже напали су на њега?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: То је негде око 700, 800 метара.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли разумете сад контекст ове приче, овакве приче и моја питања у вези тога?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Пуцњава се значи чула, али кажем ја, у близини где сам ја био, значи кад сам ја из Мушотишта дошао то је одмах на улазак, значи кад се низ брдо спустимо, значи Широка насеље поред Балкана, значи ишло у Средњотехничку школу, а до Општине

значи има негде 700, 800 метара. Значи, не може се одредити положај где је тачно та пуцњава била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања? Изволите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које боје су ови камиони које сте ви имали?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Сад нисам баш, али то се може проверити и преко Балкана ако они уопште имају, мислим требало би да имају документацију, имају представништво овде у Палмира Тољатија, могло се тачно узети та возила које су боје. Е сад, биле су, јер било је сад 4, 5 камиона, нису биле све исте боје.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А чији су то камиони били?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: То су, били су камиони Балкан белта и «Метохија вино», један камион је био из «Метохија вино», а остали су били из Балкана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли имали цираду?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Јесу, сви су имали цираду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате које боје су биле те цираде?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па било је натписа «Балкан», то онако сивкасте боје. Кажем, да не бих сад неке податке, најбоље се може узети податак из тих њихових регистрација, ја верујем да они то имају саме регистрације.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко одлучује о ангажовању камиона?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Још та возила су пре почетка, значи пре почетка борбених дејстава, значи формира се јединица, одређује се распоред у људству и распоред техници, возилима, значи то је још и раније одређено. Значи, они су имали тај распоред, значи они су били предвиђених распоредом у одреду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али кад су код вас у одреду, ко одлучује о ангажовању тих камиона? Ви имате као командант?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да, одлучује, значи након одлуке о мобилизацији и одреда, значи мобилишу се возила, значи ангажују се и та возила која су на распореду у одреду. Значи, одлука команданта војног одсека је била да се мобилише војни одсек.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је било са тим возилима да ли знате 25-ог, 26-ог, 27-ог?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Та возила су била у Средњотехничкој школи са опремом, значи опрема, наоружање, минскоексплозивна средства, значи била су у возилима и они су све до завршетка рата, значи опрема је била у њима и након завршетка рата та возила су са опремом, значи са опремом предислоцирана са Косова и

Метохије и пребачена у Врање, а након тога су та возила враћена тим фирмама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте за Бобана Вуксановића да је био командант града. Шта значи то командант града?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: У плановима пре почетка, значи пре почетка рата пошто је било и више тих састава, значи одреда, значи припадника, значи јединице МУП-а, цивилне заштите, цивилне одбране и као лица за координацију, значи у свим тим срединама не само у Сувој Реци, Мушотишту, одређивани су као командант града, командант села.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад је почео рат да ли је Бобан Вуксановић био командант града?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где се он то представљао, где је имао улогу да буде командант града? Какве сте састанке и с ким имали да он буде командант града?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Он је имао значи конкретан задатак, значи као командант града, значи везано значи више за становништво, за значи помоћ људима, значи за обезбеђење и тако тако. Значи, ако је јединица значи имала конкретан задатак, значи он је једноставно ту контактирао са осталим припадницима где је неке ствари обједињавао да не би се понављале, значи везано за конкретно за становништво, значи не само за вођење борбених дејстава и остало, значи он је био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А с ким је све сарађивао командант града? Са којим јединицама, војним, полицијским, територијалним, цивилним?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Био је значи у контакту са свим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само нам набројте ко су то сви?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па значи припадници са припадницима полиције.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко, с ким је разговарао?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Највероватније је био у контакту са командиром, са Радојком.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са Радојком? Да ли је он био главни човек полиције?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Он је био командир полиције, значи сви састави полиције имали су своје командире и своје команданте. За дело значи полиције које је ангажован, био ангажован у Сувој Реци, значи за део активног и резервног састава, значи не за све припаднике полиције који су били значи из других крајева на терену.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како Ви то знате да са њима није а са овима јесте?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не разумем како.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете није био ангажован за контакте са другим полицијским снагама из других?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Он је био у контакту. Управо то хоћу да кажем. Он је био значи уједно и директор Дома здравља. Значи, он је комплетно обједињавао и водио је бригу о Дому здравља.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немојте као у школи да ми избегавате, него питам Вас конкретно, а Ви ми конкретно одговорите. Ја Вас питам које су то јединице војне полицијске с којим је командант града Бобан Вуксановић имао контакте?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Значи, с нама, са припадницима значи са командиром Радојком, са јединицама цивилне одбране, тј. шефом одсека Станисављевићем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је са командантом ПЈП имао контакте?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Јединица ПЈП нас је ангажовала на више локација, не верујем, не знам, значи није ми то познато, никад ми није то рекао да се с њима састајао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А о овоме Вам је рекао да се састајао?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да то знам да смо се некад и на штабу састајали и виђали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад, на том штабу кажете свакодневно је било?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па није свакодневно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је био све у том штабу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, набројао је на почетку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На који штаб мислите? Ајмо прво то, на који штаб мислите?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не, то је команда одреда.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Судија приговарам. Тужилац каже ком штабу присуствује. Ваљда треба да пита ком штабу, да ли је присуствовао сведок и ко је био присутан. Значи, тужилац кроз питања мора да определи штаб, а не да нагађа све то о ком штабу се ради.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питање је уследило након што је сведок рекао. Ја питам ко је био на том штабу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је штаб ТО, је ли тако?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, пустите га да каже он, нек објасни.

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не, била је команда одреда, био је општински штаб.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад, на који штаб Ви мислите кад кажете штаб?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Мислим на општински.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На општински штаб? Е, ко је сад био у том општинском штабу?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па ту је био председник Општине, секретар.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само реците имена?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Радић, председник Општине, Анђелковић, секретар Општине је био, значи био сам ја као командант одреда, Репановић као командир полиције, Станисављевић као шеф одсека Одељења одбране.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Бобан Вуксановић, да ли је био Витошевић Добривоје? Он јуче каже да јесте.

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Витошевић Добривоје кад сам ја био присутан не, а Витошевић Добривоја колико се ја сећам, ја њега уопште нисам видео у Сувој Реци од кад су почела борбена дејства.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Видите, он каже, јуче је он био саслушан, рекао да је он више пута упорно, а то више пута се испоставило два, али је то било упорно, долазио код вас, чак и са Репановићем да од вас тражи да Бобан Вуксановић пређе у полицију као резервиста?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Када?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 25-ог, 26-ог, 27-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од објављивања бомбардовања, у том периоду?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не, сигурно не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не шта? Није долазио с Репановићем или уопште није долазио?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не, не, значи уопште.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли Вас је икад питао?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Од почетка бомбардовања, значи ни Репановић, ни Витошевић никад нису долазили да траже да Бобан Вуксановић пређе у резервни састав полиције.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте ишли Ви у школу?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ишао сам у Сувој Реци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте 1966. годиште?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: 1966. годиште да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било Албанаца у том разреду?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: У мом разреду не, јер, да мало појасним, јер није било могуће бити и Срба и Албанаца у истом разреду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било у тој школи Албанаца?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Није било у тој школи јер ја сам 1985.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А Ви сте 1972. године кренули у школу, '73?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, ја сам прво ишао у селу Речане до четврти па онда у Сувој Реци у једној згради, значи у основној школи до осмог, од првог до четвртог, од првог до другог онда смо били на Рештанском путу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, јесте ли имали неког друга Албанца из Суве Реке уопште током школовања?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Из Суве Реке не, а из села ту где сам живео комшије имао сам, а из Суве Реке не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А у средњу школу где сте ишли?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: У Сувој Реци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се звала та школа?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Две године – први и други разред завршио сам у школи на Рештанском путу. Е, онда је касније дошло до одвајања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било ту Албанаца на Рештанском путу?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли имате неког друга из школе?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не. Тад су већ били односи толико захладнели тако да није никаквих контаката било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је 1980. године?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да. Значи, нисам имао. Е, онда касније после прве и друге године, ајде сад да се мало присетим. 1984. године сам завршио средњу школу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Да ли је био неки Бериша у тој школи, у средњој школи?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Није ми познато?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није било?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Није ми познато.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није Вам познато? Питао Вас је суд, рекли сте тројица Албанаца су радила, ко су ти који су радили на пумпи та тројица, како се зову?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Знам, значи овај Јашар, Даут и још једног не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је после радио на пумпи?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: На пумпи кратко је радио Петковић, е сад не могу да се сетим да ли је дан, два. Након тога је радио Слави Јовановић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је било са Јашаром и Даутом?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Није ми познато. Стварно значи нисам био у том делу, није ми познато.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па је ли питате Ви на том штабу ујутру, да ли је било прича о томе ко ће да?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не, никад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Никад нисте питали?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ја кад сам био присутан на штабу, значи никад није било речи, значи нисмо стално били присутни.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, али да питате неког «људи је ли неко чуо шта је с Јашаром»?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не, али чак не знам да ли је он уопште и кад је био у смени. Значи уопште није био део одреда ко је шта где радио, тако да уопште то није био мој делокруг да ја сад питам зашто овај није или је на послу. Значи, уопште није било у мом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли чули за још неки злочин на суђењима Милошевићу?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не, значи само за тај, оно што сам стигао да пратим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи то сте знали кад упалите телевизор и тад сте пратили кад је била Сува Река?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Тад сам био на служби и даље у војсци, био сам у Врању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте даље објашњавати, рекли сте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта кажете на ово што Вас је Трајковић Трајко поменуо да је неки из Речана дошао код њих кући да их води да утоваре лешеве?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па не сигурно кажем, ево нажалост Ђорђевић иако ми је друг, и ако ми је био друг и пријатељ, нажалост није жив, али волео бих да ја и он будемо овде да Трајковић каже кога је уопште некога видео, јер гарантовано да не, сигурно да не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А што Ђорђевић да буде ту?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па не кажем, управо кажем да ли неко зна ко је Ђорђевић, ко је Јовановић или ко је «Манекен», зато знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви имате нешто против да ми позовемо Трајковић Трајка и да позовемо Вас и да питамо Трајковића извините је ли то тај «Манекен»?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Уопште немам ништа против.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, хвала.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: (пуномоћник оштећених) Да ли он познаје неку породицу Рома у Сувој Реци, Роме неке да су живели у Сувој Реци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Роме неке? Јесу ли живели Роми у Сувој Реци, Роми – Цигани?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ми смо знали да у тој махали живе Роме, они се никад нису изјашњавали као Роми.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Роми, да Ви мислите да су Роми, да ли их је било, та махала?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ја кажем не могу да ја кажем кад се они нису изјашњавали.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Они су Срби црне пути. А знате ли презиме неко њихово?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па било је Цветковића, Трајковића, то сам ја водио и ту војну евиденцију.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је било Трајковића?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Има, да Трајковића сигурно.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Овај што га тужилац помиње Трајковић, да ли је он тај Србин црне пути? Да ли познајете Трајка Трајковића?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ја кажем да ако човека видим.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Иначе га не познајете?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не могу да се сетим свих тих. У Сувој Реци је живело 2700 становника, сад не могу да се сваког сетим.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте добацивати тако.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А колико је удаљено село Речане од Суве Реке, село Речани од Суве Реке?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Нисам чуо почетак питања.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Село Речане?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је удаљено од Суве Реке?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А колико је удаљено, 3 км.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А овако кад имамо онај пут, ону главну улицу кроз Суву Реку Приштина-Призрен, с десне стране ја мислим да је скретање за Рештане, а где је скретање са тог главног пута Приштина-Призрен, с које стране је скретање за Речане?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: С леве стране пре станице полиције.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: За шта скретање?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: За Речане.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А за Рештане?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А за Рештане је одмах где је била станица полиције с десне стране.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да Вас питам овај Ваш како се зове, Ви сте командант војно-територијалног одреда 70. Да ли он постоји у мирнодопским условима тај одред?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не, он је постојао, само ангажован у ратним условима.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А у мирнодопским?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Он је постојао као одред.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А шта сте Ви радили?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Био сам и мирнодопски и ратни командант.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли вам је то једина функција била у мирнодопским условима, командант тог одреда?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да. Од 1996. године.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А колико кад вршите ту мобилизацију у ратним условима, колико има бораца у том одреду, колико има униформисаних тих лица, припадника одреда?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Чекај сад да питам хоћемо ли о тим подацима, не знам колико је сад више то тајна и од раније о тим подацима.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Тада у марту месецу?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не, не, у реду, да ли о тим подацима да износим, да ли је било значи 100, 200, 500, 1000, мислим ја сам радио у војсци, сад не знам да ли.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја хоћу да питам ко је вама надређени старешина био?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Надређени старешина био је командант Војног одсека.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Где?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: У Призрену.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је он имао је ли и Призрен тај војно-територијални одред?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да, значи Војни одсек Призрен имао је, све општине су имале војно-територијалне одреде.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли сте приметили неко исељавање албанског становништва из Суве Реке у то време март-април?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Било је покрета становништва, не само албанског, било је и српског.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је било масовније или не?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Било је покрета, било је покрета и једног и другог становништва, и једни и други су се склањали где су вођена борбена дејства.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ово за мирнодопским условима није постојао нико други сем Ви као командант?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: И руковаоц материјално-техничких средстава.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Петковић Зоран?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био у то време?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Он је био у Одсеку Министарства одбране, при Одсеку Министарства одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га виђали тих дана?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па јесмо у пролазу сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад кад сте га виђали, да ли сте га виђали да ли је био у цивилу, униформи, како је изгледао?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па пуније је грађе био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуније грађе?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био у цивилу или је био у униформи тад, тих дана када сте га виђали?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па првих дана био је проблем са опремом. Сад не могу да се сетим да ли је тога дана или касније имао униформу стварно не могу јер било је више питања. Ја кажем мој састав, мој одред нису имали сви опрему, значи ја нисам, ја сам кубурио са опремом и са свим тим средствима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били у униформи?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања даље? Изволите?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Ви познајете Мирослава Крстића?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Шта је он био за време НАТО бомбардовања?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: За време рата Мирослав Мирко Крстић он је био референт у одељку. Значи постојао је мирнодопски одељак, значи који је радио, значи ту су референти били Ђорђевић и Јевтић, значи до почетка борбених дејстава, након почетка борбених дејстава значи и Ђорђевић и Јевтић имали су ратни распоред у одреду, а у тим ратним условима, значи формиран је тај одељак где је у том одељку, значи у војном одељку био и Мирко Крстић са још, ако ме памћење још служи, да ли су били четири или пет припадника у том одељку.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли је он повремено имао неку другу позицију да буде заменик вашег заменика?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не. Одељак није био у одреду и није то била моја надлежност, то је директно био везан за команду Војног одсека у Призрену. Значи не, значи у одреду не.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, чекајте, питам Вас Ваш заменик је Ђорђевић, је ли тако?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не, не Јевтић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јевтић, помоћник је Ђорђевић.

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да само поделимо шта је одред, шта је одељак, шта је Цивилна заштита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се према микрофону.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је, ми смо овде чули Крстића како је рекао он када је почело НАТО бомбардовање био заменик Мирка Ђорђевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не госпођо Кандић. Рекао је да је мењао референтна у војном одсеку који је био заменик команданта ТО, он је мењао референта. Дакле, Крстић Мирослав је мењао референта али који је био заменик ТО. Значи, он само наводи да је мењао њега, мењао је на место референта.

НАТАША КАНДИЋ: Молим вас не. Кад је почело НАТО бомбардовање он је имао функцију помоћника команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Ја сам сад објаснила. Немојте ви тако узимати реч. Он је рекао да је дошао на место референта у војном одсеку, а тај Ђорђевић је био помоћник ТО у Сувој Реци, њега је мењао, Ђорђевића, мењао је референта.

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не, то је била његова дужност у раду, није њега мењао јер више Ђорђевић, значи он је био мирнодопски референт а ратни референт је био Крстић, значи њега није. Значи, комплетну дужност референта преузео је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно је.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, мењао је референта.

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Није мењао, него то је већ била његова ратна дужност, није мењао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он је рекао да је мењао.

НАТАША КАНДИЋ: Добио је то место.

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ако кажемо да је мењао онда фактички Ђорђевић је био одсутан три, четири дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте више објашњавати. Заменио га.

НАТАША КАНДИЋ: Заменио. Само кажите ми јесте ли Ви виђали Крстића?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Јесам.

НАТАША КАНДИЋ: Свакодневно?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Јесам, но добро нисмо ми били, они су имали другу локацију у граду.

НАТАША КАНДИЋ: Коју?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ако ме памћење добро служи, значи пар дана кад су избацили сву картотеку, значи из те зграде онда сад не знам да ли су можда били пар дана, били су у згради, значи где је Јавно комунално предузеће било смештено.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, тих првих дана где сте били?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ја знам да су били онда горе и после тога у тој згради.

НАТАША КАНДИЋ: Ајте молим Вас да се присетите. Тих првих дана где се налазе Андрејевић, Анђелковић, где се сви они, укључујући и Ђорђевића?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Мењали су више пута локације.

НАТАША КАНДИЋ: Кад су почели да мењају локације?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Стварно ми није познато. Знам онда после тога да су били смештени у тој згради где је била.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су некада били смештени у згради поред Општине? Да ли су имали ту своје?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Није ми познато стварно, мислим не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то говорите за Крстића, то говорите за Крстића да је био смештен?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да. Па мени није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па он је и сам рекао, рекао да је био у згради војног одсека која се налази иза зграде Општине, он је то рекао.

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да. Значи, првих дана су били ту и после тога ја знам да су били смештени у згради где је било Јавно комунално предузеће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Где сте Ви у то време, где сте Ви?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Је ли треба да поновим поново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је. Рекао је где је био.

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Значи 25. на 26. ишао сам у Мушотиште са мојим замеником Јевтићем.

НАТАША КАНДИЋ: А где сте били 29-ог?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ајд` сад да кажем то је шири појам територије, али искрено да вам кажем то је 10 година, сад тачно 29-ог, ја не могу неких детаља да се сетим пре два-три дана а камоли.

НАТАША КАНДИЋ: А где сте били 23.?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: 23. у Сувој Реци.

НАТАША КАНДИЋ: А 19.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто, чему то госпођо Кандић? Па он везује, види се како за које датуме везује.

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Био сам свакодневно и 19. и 23. на послу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се према микрофону.

НАТАША КАНДИЋ: Хоћу да питам пошто ни за један други датум не зна, а како зна за 25. и 26.

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Био сам на послу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли чујете да је све време везивао, да смо стално ишли од објављивања бомбардовања, па је говорио да је био у Сувој Реци, једино 25. на 26. био у Мушотишту, па се вратио, тако је везивао.

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Одговорићу ако дозвољавате председнице већа.

НАТАША КАНДИЋ: Чудно да одмах из цуга зна да је 25. и 26. био у Мушотишту, а за друго не зна.

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Одговорићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па везивао је, разумете?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Знам да сам био госпођо Кандић, свакодневно сам долазио на посао, по потреби скоро сваки други дан ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се према микрофону стално вам говорим.

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Извињавам се. Значи, свакодневно сам био на послу у Сувој Реци, тих дана у просеку сваки други дан ишао сам до команде Војног одсека Призрен јер је било потребе и вршили смо предислокацију средстава и био сам кући, значи у селу Речане где сам и становао.

НАТАША КАНДИЋ: И путовали сте свакодневно из Речана?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Путовао сам свакодневно.

НАТАША КАНДИЋ: Из Речана?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Из села Речана до Суве Реке.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли тих дана виђали Крстића, тих првих дана крајем марта?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Крстића сам видео значи кад је, па он је живео у Сувој Реци, е сад.

НАТАША КАНДИЋ: Па шта?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па виђао сам га, сигурно сам га виђао, сад да ли је то било 22-ог, 23-ег.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли виђали Југослава Јовановића? Да ли знате ко је то?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Претпостављам да знам, Југослава Јовановића виђао сам и он је у Сувој Реци живео и радио.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли виђате те људе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може да се сети, он каже да их је вероватно виђао, не може да определи кад.

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Али сада не могу, постојао је велики број људи који је радио у тим вишим институцијама. Нормално изађемо у град, сачекамо аутобус, човек дође с посла, крене кући, видим га, здраво, здраво и то је сигурно, е сад да ли сам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте више објашњавати, па рекли сте.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Јесте ли виђали др Бобана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је свакодневно га је виђао.

НАТАША КАНДИЋ: Свакодневно? Да ли вам је он некад, ево то кад сте били у Мушотишту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питан је госпођо Кандић.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте шта је питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је о др Бобану Вуксановићу, да ли му је нешто причао, да ли је нешто, све је говорио о томе и о лешевима, да никад ни о чему нису разговарали ако је било питање у том правцу.

НАТАША КАНДИЋ: Ја хоћу да га питам да ли му је нешто рекао, шта му је рекао Крстић на пример?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме шта је рекао Крстић?

НАТАША КАНДИЋ: Бобану Вуксановићу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате нешто?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не. Мислим шта су они комуницирали стварно не знам, мислим једноставно није ни било времена ко је шта о коме рекао, поред толиких обавеза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Кандић, схватам шта Ви хоћете да питате, али он не зна о томе, не зна ни шта је рекао Југослав кад је дошао код Крстића, све ја схватам, он то не зна.

НАТАША КАНДИЋ: Е па ствар је у томе што ја мислим да он зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је већ нешто друго, то што Ви мислите.

НАТАША КАНДИЋ: Он овде се прави као да је живео на Марсу, па је одједном.

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Није тачно госпођо Кандић. Шта је Јовановић Југослав рекао Крстићу, шта је Крстић рекао Бобану, значи могао сам да знам ако сам ја био са њима, значи ја нисам био, а шта су све људи причали, ако ми кренемо о тим стварима ко је шта коме рекао, ни то једноставно откуд знам.

НАТАША КАНДИЋ: Ајмо онда да видимо кад сте Ви сазнали за?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Је ли треба да понављам председнице већа?

НАТАША КАНДИЋ: Шта сте сазнали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте сазнали?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Први пут за жртве у Сувој Реци, ја мислим да понављам трећи, четврти пут, сазнао сам кад је почело суђење Милошевићу у Хагу.

НАТАША КАНДИЋ: Шта сте сазнали?

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Судија. Ја стављам приговор. Морате да спречите примену ових иследничких метода од стране госпође Кандић. То су све недозвољена питања. На свако питање на које је сведок одговорио кад је упитан следећи пут то је иследнички приступ, то је законом забрањено и Ви то морате да спречите. Друго, сведок се вређа, прича се да је живео на Марсу и тако даље, Ви уопште не реагујете на

то. Ја Вас молим да заштитите и достојанство и суда и сведока и свих нас.

НАТАША КАНДИЋ: Па не знам како Вама није непријатно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас, не можете инсистирати на неком одговору ако он каже да не зна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако смем ја нешто да кажем? Да ли смем ја нешто да кажем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Апсолутно треба да се заштити интегритет суда, али сте се ви пре него што је госпођа Кандић поставила питање, мислим на колеге Бирмана и на колегу из суседа смејали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то колега из суседа?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ђурђић, наравно. Кога сте Ви више пута опомињали и то смејање је исто тако и много горе било него нарушавање реда у судници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите питања.

НАТАША КАНДИЋ: Ствар је у томе да сведок не разуме да је реч о томе да се онда пита да каже садржај тога што је чуо, да он о томе, ја вас питам за садржај, шта сте чули, како је то речено па сте Ви чули? Конкретно шта сте чули?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: На суђењу Милошевићу у Хагу?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је било жртва или је речено нешто више па шта остаје у вашем памћењу?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли мислите на суђење које сам пратио Милошевићево?

НАТАША КАНДИЋ: Мислим на ваше сазнање шта сте чули, шта сте сазнали?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Нисам имао никаква сазнања госпођо Кандић.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: На телевизији шта сте чули?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули на телевизији? Ја мислим да је на почетку то одговорио.

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па чуо сам оно што су говорили сведоци Албанци да је страдала та породица, тужилац који је износио те податке. Значи, оно што је било, оно тад кад сам у моменту пратио. Сад да ли сам пратио конкретан процес, сигурно нисам био у ситуацији да пратим, али први пут сам чуо за жртве у Сувој Реци на суђењу Милошевићу у Хагу. Ја вам то сада кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте више понављати, рекли сте.

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Могу вам више пута поновити и то најискреније вам говорим.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте док сте били доле у Сувој Реци чули за нека убиства?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је све питан.

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Рекао сам госпођо и на питање председника већа рекао сам да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једино је знао Богдана Лазића, тога се сетио. Знао је и за страдање, још сте споменули.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ви сте њему предочили да је Трајко Трајковић дошао заједно са, да је «Манекен» дошао са Бобаном и да је рекао да идете да истоварите неке кревете, онда га је питао и тужилаштво, па сам га питао ја, е само да ли он зна шта су радили Трајковићи кад их је одвео Бобан да истоварају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он не зна уопште.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли зна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви уопште знате да су нешто Трајковићи?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Шта су радили, јесу ли истоварали кревете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да ли су нешто товарили? Да ли сте чули да се причало нешто? Добро седите. Следеће питање? Немате. Да ли Ви знате где је боравила Мисија ОЕБС?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Мисија ОЕБС-а боравила је у хотелу у насељу Широко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то хотел?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не сећам се како се хотел звао, али тад нови изграђен хотел.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је држао тај хотел?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Стварно ми није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где се налази тај хотел?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Насеље Широко, значи на путу Сува Река-Мушотиште, одмах скретање за село Сопино неких 200, 300 местара с десне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да је још негде боравила Мисија ОЕБС осим тог хотела?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па сигурно је боравила на више локација али мени није познато где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даље питања?

АДВ. ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Јесте ли икада присуствовали састанцима између Радојка Репановића и Бобана Вуксановића?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не, једино кад је било на том општинском штабу.

АДВ. ИГОР ИСАИЛОВИЋ: А где је то било, у којој згради?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: У згради Скупштине општине.

АДВ. ИГОР ИСАИЛОВИЋ: О чему су причали њих двоје?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се према већу и већу одговарајте.

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Значи, уопште целокупна ситуација на терену, обезбеђивање становништва, било је значи ту проблема електрична енергија, није било струје, није било воде значи о тим стварима. Значи кад сам ја био тад присутан, значи да ли припадници одреда који су на тим положајима могу да обезбеде те положаје, да ли је безбедно отићи до тог и тог села, значи ето о томе, значи како, о комплетном свакодневном животу.

АДВ. ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Јесу ли Радојко Репановић и Бобан Вуксановић икад водили дијалог а да сте Ви присуствовали можда?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не.

АДВ. ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Сад сте малопре на питање тужиоца рекли да се Бобан Вуксановић састајао са Репановићем и извештавао је Репановић Вуксановића о неким. Одакле знате уколико никад нисте били присутни таквом састанку? Да ли Ви то претпостављате?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Претпоставка да се он са свима виђао у граду, значи он се са свима сретао у граду, значи то је претпоставка да се и са њиме и са мном и са председником Општине, директором предузећа.

АДВ. ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Уколико је претпоставка немојте да одговарате на претпоставке него само оно што је вама познато. Реците ми само још једну ствар. Ви сте камионе имали војне или су то били цивилни са разним бојама?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Цивилни камиони, рекао сам.

АДВ. ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Јесте ли имали камион жуте боје, са жутом цирадом?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Стварно не могу да се сетим тих детаља, једно време су били у средњотехничкој школи, онда у парку испред Центра за социјални рад, никад нисам обраћао на боју.

АДВ. ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Јесте ви користили, да ли је само Територијална одбрана користила те камионе?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не, користили су и други.

АДВ. ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Ко? Да ли је полиција икад узимала од вас те камионе?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не. Значи, ти камиони који су били ангажовани у одреду од првог дана, значи од почетка рата они су били натоварени са опремом и наоружањем и никад, значи до последњег дана рата они су предислоцирани у Врању, истоварена опрема и возила су враћена тим фирмама.

АДВ. ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Који сте ауто Ви возили у току рата?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Нисам ја возио ауто али возио сам се у ауто «пежо» из Балкана.

АДВ. ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Пежо? А који је Бобан возио ауто?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Бобан је возио голфа из коперације и возио је «кец», «стојадина», сад да ли је из Дома здравља или из Општине не бих.

АДВ. ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Које боје је био тај «кец»?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ја мислим да је био, опет нисам сигуран, црвен, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ђорђевић Мирко?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Заједно, пошто је био помоћник команданта за позадину, референи интендантске службе обично су користили једно возило, значи заједно кад смо негде ишли да нешто одраде обично су заједно.

АДВ. ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Бобан као командир града да ли је имао утицај на полицајце да им нешто да неки задатак да нешто одраде?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Није ми познато, ја верујем да не.

АДВ. ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Верујете да не? Немам више питања, хвала.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја бих вас замолио само да ми одговарате оно што знате, не оно што претпостављате. Ви сте рекли да сте командант војно-територијалног одреда. Ко је ваш надређени?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Војно-територијални одред суворечки био је потчињен команди Војног одсека Призрен.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ко ме је потчињен Војни одсек Призрен?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Призренској бригади, 549. моторизованој бригади.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: За војску везан, само да вас питам, пре рата значи до 24-ог, коме је Војни одсек Призрен припадао, ко му је био надређени, којој организацији?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: По командној линији војни одсек је имао.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли знате или не знате? Ако не знате немојте да одговарате.

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Нисам разумео питање, поновите још једном питање.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ви сте рекли да сте део војно-територијалног одреда, да припадате Војном одсеку Призрен. Ја сам вас питао коме припада организационо вишој јединици Војни одсек Призрен?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: До почетка рата команди Војног округа Приштина.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Значи, Војној команди Приштина? Коме припада, ко је надређени Војној команди Приштина?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До почетка рата?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: До почетка рата? Да ли знате? Ако знате знате.

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не, даље инстанце не.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не знате? Зато вас питам да ли знате, дошли смо до Приштине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До Приштине, али до рата, у мирнодпским условима.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, не, ја знам коме припада није сад битно, сведок не зна, а сад ћу да га питам. Од почетка рата да ли Ви знате за било какву команду о претпочињавању?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наредбу?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Наредбу? Код њих има команда а не наредба или наредбу. Да ли знате или не знате?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Мој одред је претпочињен 549. бригади у Призрену.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Када? Да ли знате датум? Немојте да инсистирамо.

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ја сам рекао дужи временски период.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Е сада вас питам. За вашу јединицу кад се врши, колико лице мора да има година да би био припадник вашег одреда?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Лице мора да је одслужило војни рок да би било припадник војно-територијалног одреда.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: То значи.

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Са навршених 22 године живота. По обавези они су били у обавези од 21. године да служе војни рок.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Значи, млађа лица не припадају, не могу да буду?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: А да ли Ви можда знате децу која су млађа од 18 година у оквиру ваше функције коју обављате да ли имате везу са децом?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не, уопште нису ни могли бити припадници тог одреда.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Зато то вас питам. Сад само да ми разјасните ову ствар. Ви рекосте да је Ђорђевић Мирко био командант за позадину у вашем одреду?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Помоћник команданта за позадину.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: А да је Вуксановић Бобан – Бобек био референт.

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Интендантске службе у команди одреда.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: У вашој команди одреда?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Па јесте ли ви јединствена организација?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Да ли он обавља ту функцију код вас овог референта?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Бобан?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Па је л' он може кад му Ви дате задатак, да ли је то трајан задатак тај његов да буде референт интендантске службе?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Е сад, ако дозвољавате конкретно.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Дозвољавам питао сам.

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Мало шире објаснити. Јер ипак на терену је ситуација сасвим другачија, недостатак људства. Др Вуксановић је био директор Дома здравља. Значи, увек је имао потребу, он увек каже имам потребе да одем до Дома здравља да ангажујем људства, значи он је тад ослобођен, али он је више везан био у том делу са Ђорђевићем, а ја сам преко Ђорђевића.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ви сте командант, је ли тако?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја вас питам. Да ли је он био ангажован као референт кад је објављен рат 24-ог?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли је обављао те функције?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јесте? Значи, кад је имао потребу да иде у Дом здравља да ли је он вас питао да оде у Дом здравља?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па је ли могао да обавља још неку функцију сем тих он?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не, али није ми познато, значи кад је можда одсутан.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па да ли знате зашто Вас то сад питам? Ви кажете био је ваш референт, радио је у Дому здравља као лекар и помињете неки командант града. Да ли се то односи на ратно стање или за неки период раније кад Ви говорите?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ратно стање.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па како може да буде и командант града и референт ваш и лекар у Дому здравља истовремено? Није ми јасно како може више функција да обавља? Зато питам је ли радио код вас, односно био ангажован?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Је ли радио, пазите, није радио.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Обавезу?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Јер ипак то је био одред резервног састава. Кад кажемо радио, није ту примао плату да је то радио, значи он је ту ангажован био.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ангажован за време рата, је ли био или није био? Да ли је могао да буде ангажован истовремено на више страна, то да вас питам и у Дому здравља и да буде референт и командант града?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, одговорио је. Што инсистирате на томе, одговорио је. Немојте више молим вас.

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Било је могуће зато што су и други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ништа да појашњавате, рекли сте.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А ко је улазио, које снаге су улазиле у команду града онда? Он је био командант града, а које снаге припадају тој команди?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па све јединице које су биле ту на терену. Значи, војно-територијални одред, цивилна заштита, цивилна одбрана, припадници МУП-а.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ко је коме био командант?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је Вуксановић њему подређен. Чекајте молим вас. А ко је њега поставио на ту дужност команданта града, само то реците?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не, не, није он био надређен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њега поставио за команданта града? Одакле вама то сазнање да је он командант града?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: То је у плановима пре рата, значи било предвиђено да се те неке све јединице обједине, значи да се обједине али у стварном рату то није заживело. Свака команда је имала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи није заживело?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да није. Значи, он је понекад и сам себе сматрао иако му је речено да то не функционише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако објасните. Значи, то је било у плану али није заживело тако?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако реците.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хоћете ми рећи од кад сте Ви били командант војно-територијалних одреда у Сувој Реци?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Од 1996.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли се сећате кад је донет план одбране града, у које време?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: На тим плановима рађено је заједно са.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, не питам вас шта је садржај плана него када је донет? Да ли се сећате које године или које су биле околности кад је донет план одбране града?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ја мислим пре рата, пре почетка рата.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли дозвољавате могућност да је то било у лето 1998. године?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не сећам се.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А да ли се, причали сте овде о одбрани села, да ли се сећате кад су та села увела одбрану?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Са почетком рата.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А пре рата, пре 23. марта није било одбране села 1998.?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не. Становништво се самоорганизовало и чувао је сваку своју кућу.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А ко је организовао, да ли је било неког да га организује или не?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Сами се организовали? Добро. Значи, ово је такозвано, Бобана смо раскрстили да је био тзв. командант града? И само још једно питање. Да ли је цивилна заштита била под вама?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли је била одвојена служба?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли она има одвојена средства, камионе и остало?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања да ли има још? Браниоци немате? Тужиоце, изволите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мало пре кад смо причали о том команданту града, Ви сте нам пет, шест минута о томе причали ко је с ким шта радио, нисте то рекли да је то било у плану него сте говорили конкретно с ким се он састајао, па сад вас питамо ми овде, нико не навија да Ви нешто сад кажете што није, него реците шта се стварно десило. Да ли је Бобан Вуксановић био командант града, да ли је мислио да је командант града, јесте ли Ви знали да је он командант града или се он понашао као командант града?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Више је мислио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али је ли обављао те разговоре са људима као командант града и ако је мислио или није обављао?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па мени није преносио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па како сте онда мало пре рекли кад сам Вас питао да је са свима координирао и рекли сте на којим је све пословима координирао?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Значи, претпоставка је била да је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па који сте онда Ви командант ако претпостављате а не знате шта се ради, а ујутру имате састанке и он вас обавештава шта је радио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоце полако. Ми имамо у списима извештај да је он био начелник Територијалне одбране за Суву Реку, такав извештај смо добили.

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Тај термин не постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не постоји?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли може без шаптања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и шта је он био?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Био је референт интендантске службе у команди одреда, војно-територијалног одреда.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта ради интендант? Који је то посао, шта ради тај интендант?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Везано за одред, значи обезбеђење опреме, исхране, смештај људства.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли он то радио?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Контактира, значи са Ђорђевићем је ишао у Призрен, требовање хране, превозење хране на локације где су били припадници војно-територијалног одреда и приликом превоза те хране он је значи погинуо на путу Сува Река – Мушотиште у селу Сопина, управо превозећи храну.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На основу чега сте Ви помињали контакте са свим јединицама које су ту на терену – као интендант је то радио или као командир града или нешто треће?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Он је контактирао и као директор Дома здравља везано за лекове, везано за ово и оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био некди ауторитет у Сувој Реци?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па био је ауторитет, био је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То вас питам?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Био је и међу Србима и међу Албанцима, био је ауторитет.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немојте по командама него овако у животу како је то изгледао кад он дође и с вама разговара ко је сад ту главни, Ви или он?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је више пута. Ви сте рекли да сте Ви њему надређени.

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Имао је тај ауторитет да човек у разговору са њим има неко поштовање, али што се тиче тих неких војних наредби није он могао мени да наређује шта ће која јединица где бити ангажована или ко где ће бити који положај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако је то тако, а Ви њему надређени, што му онда Ви нисте рекли човече па не можеш ти да будеш командант града кад нема команданта града, шта си ти умуслио?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ситуација је на терену, имамо свакодневно бомбардовање, из ваздуха имамо проблеме на земљи, имамо проблеме напада ово.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Из чега сте Ви закључили да се он понаша као командант града а стварно то није био? На основу чега сте Ви закључили?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Значи, он је волео ипак да буде мало више истакнут.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па то нам објасните, према коме је он то био истакнут?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па волео је да све то зна, да мисли, он је умишљао да би он то требао да зна кад је везано конкретно за овде, значи морао је да ради оно што је радио, значи са Ђорђевићем да оде у Призрен да се истребује храна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте више говорили сте о томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али овде у Призрен, у вашем граду, у Сувој Реци, с ким је он то контактирао као командант града умишљени?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Са мношћом не као командант града, значи он је контактирао где је био у команди одреда са мношћом, јер сви смо ми били у Сувој Реци, сви смо се ми виђали, сусретали свакодневно ако ништа друго добар дан, како је, има ли шта ново, нема, каква је ситуација, значи конкретно ти контакти, па ми смо живи људи, ипак смо ми ту живели бре, било је значи тих контаката.

АДВ. ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Ви сте били надређени Бобану, је ли тако?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да.

АДВ. ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Е па, да ли можете да се сетите једног задатка који сте дали Бобану да обави?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Јесте.

АДВ. ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Да ли можете да кажете који задатак?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Али зашто је то смешно госпођо Кандић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се према већу. Само молим вас одговорите конкретно. Молим вас немојте овако сви углас да говорите, стварно ви константно додајете без укљученог микрофона. Да ли се сећате неке наредбе?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Нажалост имао је задатак, ишао је у Призрен, требовао храну, возила се храна на положај и опет кажем нажалост, кад је ту храну са Ђорђевићем требао да отпреми до села

Мушотиште тај човек је погинуо. И ако је то смешно, био ми је, знам човека и све то.

АДВ. ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Само да вас питам нешто, опет нисам схватио. Шта је Територијална одбрана уопште радила у рату, конкретно који је задатак имала, да ли је имала офанзивна нека дејства или хранила становништво?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ја поново кажем територијална одбрана је шири. Значи, то је био војно-територијални одред. Он је био ангажован на обезбеђењу српског становништва у оним срединама где су живели, ја сам навео које су то средине.

АДВ. ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Јесте ли ви имали оружје сви?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Имали смо сви оружје.

АДВ. ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања? Изволите? Оптужени Петковић Зоран.

ОПТ. ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да ли ме познајеш?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па видим да си мало омршавио. Знамо се сигурно.

ОПТ. ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Ја ћу пар питања само. Реци ми која је твоја функција била у војном одсеку 1997, 1998. године?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Значи, командант одреда.

ОПТ. ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Ко је био шеф одсека Министарства одбране?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Станисављевић Зоран.

ОПТ. ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Ко је возио Станисављевић Зорана за време рата, значи од почетка 24-ог па надаље?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Стварно Зоки није ми познато, некад се возио сам али ко га је.

ОПТ. ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Да ли сам ја био с њиме заједно?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Знам да сте били горе у команди а да ли сте стално били са њиме стварно ми није.

ОПТ. ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Јер ти си био стациониран у гимназији па си био после у Центру за социјални рад доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је гимназија?

ОПТ. ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Гимназија је до самог стадиона, то је средњотехничка школа.

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: То је то, управо то.

ОПТ. ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: А гимназија. Знате како? Ми смо гимназију звали овај део овамо Раштанског пута где су Албанци ишли у школу.

Кажи ми у твом возном парку сте поседовали три возила, два «Там-а» из Балкана и «заставу» из «Метохија вино», црвена.

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да, теретна.

ОПТ. ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: И две наранцасте, два «Там-а» наранцасте.

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да било је значи, то би требало те податке узети.

ОПТ. ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Ко је тебе возио, ко је твој возач био?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Станисављевић Дејан.

ОПТ. ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Шта је Слави радио, Јовановић пре него што је прешао на пумпу да ради?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па био је ту у обезбеђењу.

ОПТ. ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Ко је возио «Заставу» ту црвену?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Вуксановић Бобан и Ђорђевић Мирко, значи возили.

ОПТ. ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не, не, како кад је Слави возио «Заставу», како можеш да кажеш Вуксановић Бобан возач?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па возио је он Бобана и некад Ђорђевића, али некад је и Бобан сам возио ту «Заставу», значи није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснили сте.

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Није било значи одређено да сваког дана некога, некада сам и ја сам сео у возило и није морало значи, ако је ту било на пар метара или.

ОПТ. ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Ко је био начелник Цивилне заштите при?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Министарству,

ОПТ. ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Министарству?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Е сад Петковић Драгољуб, да ли је био уједно и мирнодобски и ратни начелник, али знам да је Драги Петковић водио Цивилну заштиту, е сад те податке треба узети из министарства да не би сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само што Ви знате.

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да.

ОПТ. ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Твоји из одреда су давали обезбеђење у Топличану, Ђиновце, Муштутиште, Деловце, Речане.

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Рекао сам, напоменуо сам то Зоки ја мислим.

ОПТ. ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Кад је било најгоре у Речане и Мовљане.

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Кад је нападнуто, да.

ОПТ. ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Ко је отишао и покупио те људе оданде, први, аутобусом?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Кад је било, е сад кад је било нападнуто ја сам тад био на Бирачу и таражио помоћ од припадника војске да се дејствује како би становништво у бити могло бити измештено, не знам стварно ко је возио у моменту ја нисам био доле.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Како кад си ме видео, био сам доле где сам окретао аутобус, добро нема везе заборавио си.

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не, ја кажем, ја сам био, кажем можда ја не кажем али ја сам тад био на Бирачу, можда си тад био, али ипак то је сад време.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Нема везе, добро, добро. Реци ми да ли си ме икада видео у полицијској униформи или у било којој другој униформи за време рата?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не, ја сам већ на почетку рекао у полицијској не сигурно, а имали су и моји припадници који нису имали униформу, а сад ја мислим да тих првих дана не сећам се да ли си имао уопште униформу.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Возио сам «стојадина» вашег из Војног одсека оног сивога, па сам после тај што је остао доле, тај што сте имали «128».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је господине Петковићу.

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не, није то из војног, то је из министарства одбране Зоки. Не, али пази те појмове морамо разјаснити, значи одељак војно територијални одред и војни одсек није имао «128», него имало је министарство одбране. Значи то је возило министарства одбране.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Добро, Зоран је био шеф тог министарства.

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да тог одсека, да.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Било је припадало њему, само улаз у зграду он је био на спрату, а ти си био доле на спрату са десне стране, су вам биле канцеларије.

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: То су биле канцеларије одељка, а управо ја сам био на спрату.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Пре почетка рата сам хтео да кажем.

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не, пре почетка рата канцеларије су доле биле канцеларије одељка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је битно сад где су биле канцеларије пре почетка рата.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не, битно ми је јер знам да ме виђао у више случајева, да су долазила и њихова возила на пумпу те су сипала гориво

да је тај исти Слави возио и тог «пежоа», које је и њега возило и да је тај Слави исти возио и ту «Заставу» то кад је НАТО дејствовао камиони су вам били поред парка, паркирани.

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: У парку, у парку испред.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Поред парка. Значи један од тих камиона због дејства добио сам наредбу да ишчупам одатле јер је пун наоружања и муниције био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро дајте питања, немојте сад коментарисати.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Добро, али они знају све то само што хоћу да кажу они то, не ја, не могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви поставите питања, немојте Ви да коментаришете и одговарате фактички.

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Ја се стварно извињавам верујте ми да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имате још питања?

ОПТ.ЗОРАН ПЕТКОВИЋ: Не, само ме интересовало да ли си ме виђао у униформи и да.

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: То сам одговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања? Нишавић. Опт. Нишавић Милорад.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Познајеш ме по имену сигурно. Да ли је неки брат мој био код тебе при, у војсци за време?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да, био је Миомир. Био је командир вода у Сувој Реци.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Од када је он био командир вода?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Од почетка рата, значи кад је извршена мобилизација 25.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Који чин је имао?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Имао је, е сад имао је чин поручника, ја мислим да је онда касније унапређен у чин капетана, резервног капетана, значи.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Значи да ли је он за време рата одлазио негде са полицијом да ради, нешто да дејствује?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Где је био његов положај?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Пошто је био командир значи вода, имао је значи положај, било је више положаја значи у Топличану значи где је више положаја покривао, у Топличану и горе код шумице, значи у оном делу према «Дамперу».

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: То сам хтео да расчистимо око брата који је радио раније при мисији овој. Други брат, познајеш ми другог брата?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Познајем.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Где је он био за време рата?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Он је значи у министарству одбране, значи код Станисављевића. Е сад у ком баш тачно сектору, значи знам да му је шеф био Станисављевић Зоки.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Горе при?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: При министарству одбране. Значи одсек и одељење одбране.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да ли је он био у полицији негде?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Колико је мени познато не.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Хтео сам око браће пошто око народне одбране и око тога то сам хтео да расчистим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Да ли има још питања оптужени? Нема нико више питања. Да ли имате Ви нешто још да изјавите?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ја би само изјавио један детаљ пошто хтео сам да објасним кроз један пример, питао ме је господин за избеглице, за исељавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви први пут видели?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не, није, питао ме, е сад не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте тако, реците.

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Има ту један, сад колико је ту шта је ту битно, али има ту један детаљ који би ту изнео. Кад је дошло до напада НАТО авијације на избеглице на путу Сува Река-Призрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Почетком рата, сад датума стварно требало би се и присећати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Где је страдало на стотине Албанаца, е сад се сећам кад сам се враћао из Мушутишта у насељу Широко било је на стотинак избеглица, знам ту срећем командира Репановића и Јовановића и ту сам се задржао где су они разговарали са старијим људима и где су им рекли немојте наставити пут Призрена, вратите се у Суву Реку, вратите се на Речанском путу има слободних кућа, значи нису све куће биле спаљене, значи само тамо где је било борбених дејстава, вратите се ако вам треба и храна и вода добићете, немојте јер страдаћете као и та колона. Ти су људи послушали, а било је сазнања да ће и «Дампер» одмах бити бомбардован и одмах су ти људи измештени

и то по да кажем, значи враћени у град по налогу Репановића, а није прошло сад ајде 15-20 минута граната, НАТО граната је пала у том «Дамперу», ево то је детаљ за избеглице, где сам хтео да наведем, а има низ тих примера, сад можемо да овде причамо и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви долазите из Лазаревца?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Из Лазаревца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тражите трошкове превоза?

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: 196,00 је карта, сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде стоји 600,00 динара.

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Колико?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Две повратне. Два пута.

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не, 196,00 у једном правцу, што је 200,00 – 400,00 два дана. Значи то је мислим оно минимум оно што је.

Сведок тражи трошкове на име превоза.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Исплатити сведоку 800,00 динара.

СВЕДОК НОВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Значи не рачунајући ову градску колико је 35 динара и тако сад без ове градске овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам лепо. Можете ићи.

Витошевић Небојша.

Радимо до 7 молим вас, дајте још Витошевића да саслушамо па ћемо направити паузу.

Изволите. Сигнализираће они нама ако треба да прекидају.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Може само минут док сведок дође. Сведок је говорио о јединицама и набрајао. Мислим, за тишину. Сведок је говорио о јединицама из Суве Реке локалним из Суве Реке, цивилна заштита, те ова те она јединица над којима је имао неки ауторитет као председник града или градоначелник како беше Вуксан, а онда тужилац

је питао на свим јединицама, па да на буде двосмислено у транскриптима да је над упућеним јединицама, ја тог човека највероватније претпостављам да сам га једном видео у току '98. али га не бих познао, нити он мене, нити су моје јединице кад контактирале са, тако да се у том делу оградимо што се тиче транскрипта, значи не над свим јединицама јер то је широк појам као што смо оно рекли јуче, поставио па је испало да није поставио него одредио, а ми смо поставили и монтирали оно јуче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Позовите сведока Витошевић Небојшу.
Молим?

Е то не зависи. Морамо да убрзамо, ми смо експедитивни.

Добар дан господине Витошевићу.

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете нам рећи.

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА ВИТОШЕВИЋ НЕБОЈШЕ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам Ваше пуно име и презиме.

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Витошевић Небојша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени и које године?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: У Призрену, 30.11.1967. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Николе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Николе. Где је Ваше пребивалиште.

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Крушевац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Крушевцу?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Гаврила Принципа К-16-1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Криминалистички техничар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте господине Витошевићу позвани у својству сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Јесте разумели?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете молим Вас прочитати текст заклетве који се налази испред Вас?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Заклињем се да ћу у свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок упозорен, опоменут, заклет, па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Витошевићу матра `99. године где се налазите, које послове обављате?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Криминалистички техничар у СУП-у Призрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од објављивања бомбардовања 24. марта `99. године, да ли се нешто битно изменило у начину рада у односу на мирнодобске услове?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не није ја мислим исто је све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је исто функционисало?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Да, исто. Увиђаје смо радили по налогу истражног судије и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте Ви тих првих дана од објављивања бомбардовања били на неком увиђају у Сувој Реци.

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Ја мислим да јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били више пута?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Могуће, могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте први пут отишли од објављивања бомбардовања у Суву Реку?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Ја то не могу да се сетим сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите, а је ли се сећате којим поводом сте отишли тамо, шта се то догодило па сте Ви отишли?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не, стварно не знам, једино ако имате неку документацију па да видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, оно чега се Ви сећате, после ћу Вам ја предочавати.

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: А не, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не, не. Сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Јовановић Тодор?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Крим техничар из ОУП-а Сува Река. Крим техничар из ОУП-а Сува Река.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте заједнички радили неки увиђај?
СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Вероватно ми смо ишли као испомоћ њему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као испомоћ?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте тих дана сетите се неког догађаја где сте вршили увиђај, са ким сте били, значи почетком рата, од објављивања бомбардовања, конкретно Вас питам за Суву Реку? Ко Вас је одредио да идете, због чега, шта сте видели на лицу места?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли познајете Суву Реку?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Слабо, главну улицу само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Главну улицу, да ли сте били на увиђају поводом неких лешева пронађених на лицу места у Сувој Реци?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Јесам вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте вероватно, је ли се сећате?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Па не сећам се тачно, али вероватно имао сам много.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се.

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Имао сам много посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били у екипи, ево сад покушавам да Вам освежим памћење са Гогић Љубишом, са Мојсић Николом, Љатифи Афитом, Крстић Милетом?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Ја се и даље не сећам, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се. Показаћу Вам фотографије па можда ћете се сетити кад будете видели те фотографије.

Покажите то. Ово све што Вам показујем то имамо записнике о увиђају, извештаје о извршеном увиђају и на том записнику стоји да сте и Ви били, због тога само покушавам ако могу да Вам освежим памћење па да нам нешто ближе кажете о томе.

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се сећате тога?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли можете мало да нам испричате везано за тај догађај, па ако се не сећате тачно који су то датуми, али ето када сте отишли, ко Вас је позвао, због чега сте отишли, ко је организовао ту екипу и шта сте све затекли тамо када сте дошли у Суву Реку?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Па отишли смо по налогу истражног судије, са том екипом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало гласније говорите.

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: По налогу истражног судије екипа се комплетира из СУП-а Призрен, отишли смо у Суву Реку и то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вас је организовао?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Па не сећам се, али то нама директно шеф каже или то иде хијерархијски, њему начелник па истражни судија и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и шта вам је речено зашто идете у Суву Реку?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Да фотографишемо лешеве неке и ми смо дошли тад у Суву Реку, то је из правца Призрена ка Приштини са леве стране споредан пут ка селу Рештане, ја мислим да је Рештане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад кажите ми ко, ко је све кренуо за Суву Реку, ко је све био са Вама?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Ја се опет се не сећам, али Гогић и остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли се сећате ко је био вођа те екипе?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У које време крећете, којим возилима крећете? Кад кажем у које време, да ли у јутарњим сатима, да ли се сећате? Оно чега се сећате ми имамо записано, али чега се Ви сећате испричајте.

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, добро. А којим возилом сте кренули?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Ја мислим да је била «застава».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која «застава»?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: «101».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које боје?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Па беле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и долазите у Суву Реку?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Ми смо имали «заставу», имали смо «ладу ниву».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, долазите у Суву Реку, испричајте нам све по реду како је све то текло, да ли вас је неко дочекао, како сте отишли, испричајте?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Па обично ми нисмо улазили унутра у станици полиције, него они оду виде где је тачно лице места по причи из ОУП-а Сува Река и онда смо кренули лево према селу Рештане, не знам колико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вас води? Је ли вас води неко, како знате где треба да идете?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Па водила нас испомоћ из ОУП-а Сува Река полицајци који су обезбеђивали, то је било ратно стање и ја мислим да су веома близу били албански терористи са друге стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Сећам се куће ове прве у којој смо били, то у ствари није било у кући него иза куће, не знам тачно колико лешева је било ту, неки су били спаљени, одатле смо наставили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте ту лешева нашли?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате.

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Али било је три, четири можда. Можда. Онда смо наставили тамо према селу Рештане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су били мушки, женски, је ли можете да определите?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Ја мислим да су били угљенисани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како су у ком положају су били?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иза куће кажете.

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: По сликама сада, иза куће тачно код улаза у куће, имао је ту неки и бунар чини ми се, полицајци из ОУП-а Сува Река обезбеђивали су нас на неких 20 метара од нас. Сам увиђај то је нормално брзо рађено због ситуације и опасности, одатле смо наставили даље према селу Рештане, сад ја не знам да ли то припада селу Рештане или припада Сувој Реци, до једне пилане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што сте дошли до те пилане, да ли је неко фотографисао, да ли је правио неку скицу, да ли то видите, шта се дешава ту?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Да, да, па ја сам ово фотографисао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте Ви фотографисали?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био Јовановић Тодор са Вама?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Био је ја мислим и Јовановић Тодор, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је он радио?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Ја се сећам овога зато мислим да сам ја фотографисао, сад ја не знам да ли се то поклапа са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте том приликом, да ли се сећате, имали камеру?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И још само, да ли је лекар био са вама неки?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Не сећам се, али не верујем да смо имали лекара ту са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и испричајте.

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Онда смо стигли до пилане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте урадили, чекајте, шта сте урадили, фотографисали сте све, шта сте урадили са тим лешевима?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Па лешеве су покупили радници комуналног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па причајте нам о томе, говорите нам о томе.

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Па знам али ја не могу судија баш да се сетим све тачно морам да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да вам ја тако постављам потпитања.

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Боље би било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви фотографишете, кажете да.

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Фотографишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и долазе радници комуналног?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме су дошли?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Ја мислим трактором.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трактором?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било једно возило или више возила?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Не знам то да ли је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, како је трактор, како је изгледао трактор?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Трактор обичан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обичан трактор и где су, јесу ли товарили ту лешеве?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Да у приколици је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У приколицу?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: У приколицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се радило са тиме?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Па њих смо сахрањивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Али наставили смо даље тим путем према селу Рештане, тако да смо дошли до ове пилане где смо затекли још два леша унутра, ја мислим да је била двојица мушкараца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: И то је фотографисано и на крају, на крају тог пута скреће се десно негде узбрдо и ту је још један старији човек био убијен, тако да то све је врло брзо урађено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сви су сахрањени?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Јесу ја мислим и то у Сувој Реци. Ја мислим у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било за то време док сте ви обављали тај увиђај, да ли је било неке пуцњаве у граду? У самом граду?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Није било у самом граду, али знали смо да до тог села Рештане ми као држимо територију, а од села Рештане они, а то је врло близу, то је врло близу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците како се обављао увиђај, да ли ви излазите одмах на лице места након што вам након дојаве да треба да се изврши увиђај.

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах тог рецимо јаве вам, ако вам јаве у току вечери?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Да, да одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах се излази?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Једино ако није нека територија која је под дејством, да пуцају или ово оно, онда не, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда не излазите?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Да. А овде смо отишли јер кажу да је то наше до села Рештане. И то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви излазили, да ли сте уопште били на неком увиђају у Сувој Реци, то што Ви кажете да је као наша територија до Рештана, како сам Вас разумела, да ли сте Ви излазили на увиђај, а да је се нешто дешавало и да сте морали да прекинете? Значи говорим Вам то само за Суву Реку.

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: О конкретном овом случају ме питате или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно, уопште да ли је било тих дана неког увиђаја да сте морали да прекинете јер је било неких дејстава у Сувој Реци?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате за такав случај?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Не знам. Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте уопште имали неки такав случај за време рата да сте морали да прекинете?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Имао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви лично да ли сте имали?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Имао сам од НАТО бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад сте прекинули?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Да. Више пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Започели па прекинули?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте радили, је ли то да направите неку белешку, констатујете да није могао да се обави увиђај или ништа не направите.

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Па не сећам се да ли направим, али знам да поново после морамо да идемо задокументујемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Фотографишемо, снимимо и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад кад сте били ту и кажете фотографисали, детаљно сте говорили где су све били ти лешеви, реците да ли је неко уопште водио разговор са неким људима, да ли је неко улазио по овим кућама.

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Чини ми се да није било живе душе у овој улици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никога није било?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Никога. Никога прозори су били поломљени, тако мислим баш је било, водио се рат. Доста је било уништено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледала та кућа?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Ова кућа, ова прва кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, како је она изгледала?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: То је била кућа у изградњи, незавршена, ја мислим да је била незавршена, врата мислим није било врата него онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли била запаљена та кућа?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Она је била оно црвени блок, немам појма да ли је могло нешто да гори, можда кров не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате да ли сте видели чауре око куће?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се тога?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не, не. Али знам да су били ови угљенисани лешеви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас гласније говорите.

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Сећам се, сад сам се сетио, да су били изгорени лешеви, запаљени. Нису сви, не знам тачно, не знам тачно да ли су сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се после догодило?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: После смо тела однели на муслиманско гробље, раке су ископане, сахрањени су, ја мислим да су неки били НН, али по скици тачно место где су сахрањени постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овом извештају о проналаску леша стоји да је спољни преглед леша извршио лекар, др Слободан Андрејевић из Дома здравља у Сувој Реци, да ли Ви знате нешто о томе?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте то у једном дану обавили?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: У једном дану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте у односу на тај дан поново долазили неки други дан или после два, три дана, да ли се сећате?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: У вези овог догађаја не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези другог догађаја у Сувој Реци?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Е не сећам се стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта се десило тим људима јесте то чули од некога, а нисте утврдили?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не нисам чуо али судећи по ранама они су убијени прострелно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко их је убио?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не, то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли вршена обдукција?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не знам ни то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ако сте их однели на гробље онда није?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не, ја знам да смо их сахранили а да ли су сахрањени истог дана, не сећам се тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви били на гробљу кад сте их сахрањивали?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Јесам, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како онда не знате је ли истог дана сахрањен или не?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Па не сећам се тачно, али не верујем да су истог дана сахрањени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па где сте били, на ком сте Ви то гробљу били? Јесте долазили накнадно или како?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Па вероватно сам долазио поново због сахране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли тог истог дана обављена сахрана или не?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не, не није, ја мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само ово и то је последње, значи узрок смрти шта је, паљевина или те ране прострелне?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Мене?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, па кога другог.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Приговарам, човек је крим техничар.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чекајте мало.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па јесте, али сад он пита нешто што не може крим техничар да се изјасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте. Рекао је, рекао је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ово је, је ли нешто било, мада то ту све пише, како су та тела спаљена, јесте то?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не знам, ми смо наишли на већ спаљене лешеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли било око тела нешто што је указивало да је још нешто горело осим тела?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не сећам се тога да ли је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли су били цивили ти лешеве, цивилна лица ти лешеве?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Јесу.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Пошто, овде има једна недоумица, каже да је лекар извршио преглед, спољашњи преглед леша Андрејевић, а он то није видео, а каже и да су сутрадан сахрањени, где су били лешеве у међувремену откад су ту снимани па док нису сахрањени сутрадан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кад видите да их товаре у тај трактор? Где су их возили и да ли су их возили негде?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Он каже да су сутрадан сахрањени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Ви знате да су они сутрадан сахрањени?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Знам, ја сам фотографисао и скицирао место сахране, али не сећам се да ли је било сутрадан. Стварно се не сећам.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Овако ја ћу сад да питам, да ли је било тренутка да он није био поред лешева од момента кад их је сликао до момента сахрањивања?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Јесте.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Било је, колико је било? Где су били лешеве за то време?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: То не знам, јер ја сам, ми смо орадили прво ову кућу, па смо наставил улицом даље где су нас водили до пилане, ја мислим да је пилана била друга, не знам ови људи са трактором где су били.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Је ли ту било неких продавница, неких столарских радњи?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: А то је та пилана, столара, не знам како се зове.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Је ли она била запаљена?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Није.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ови НН како су обележени лешеве? Рекли сте било је НН.

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Било је НН.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Како су они обележени? Не, да ли је бројком?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бројевима, то хоће.

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Јесте бројевима.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А јесу сви у једну?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не, не, засебно.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Свак посебно?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Свак посебно.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А како су ископане те раке, ко је ископао?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не знам ми смо већ кад смо дошли оне већ су биле ископане раке.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Неко је рекао да је неки багер.

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не сећам се стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ровокопач. Имате још питања?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Немате. Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли можете да се сетите ко од полицајаца иде са Вама?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не знам стварно, ја иначе слабо памтим имена.

НАТАША КАНДИЋ: Колико њих?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Код прве куће ове где је било угљенисаних тела било је ја мислим тројица да је било који су нас обезбеђивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу то полицајци из Суве Реке или не?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли знате неког од њих ко Вас је обезбеђивао?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Па не знам их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ниједно име се није спомињало?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Ма не.

НАТАША КАНДИЋ: А коју сте Ви тачно информацију примили, где идете, која кућа, шта купите које.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је има лешева, на почетку је рекао да има лешева.

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: То је то.

НАТАША КАНДИЋ: Колико је ту лешева било на том првом месту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је 4 на том првом, а колико је на следећем?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: На следећем два у столари.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, чекајте, да ли само те лешве угљенисане да ли осим тих угљенисаних тела има још тела?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Па ја мислим да је било, да су неки били угљенисани.

НАТАША КАНДИЋ: Па колико је било угљенисаних, колико још оних који нису били у том стању?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Па не знам, неки су делимично били угљенисани, неки су потпуно угљенисани.

НАТАША КАНДИЋ: Па колико је било.

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Четири леша.

НАТАША КАНДИЋ: Не може од четири тела да буду неки угљенисани, неки полуугљенисани, неки не, да видимо.

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Па могу што не би могло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он се сећа четири.

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте могли да препознате, да ли су све мушкарци или је било женског тела неког?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, немојте сад читати него чега се Ви сећате.

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Па не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Е сад да ли се сећате да ли неко од тих полицајаца који је са Вама он каже, е сад идемо на друго место или је ли неко каже које је то место или вас само воде до тог другог места?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Па и тога се не сећам, али знам да смо ишли сви заједно да се не би одвајали због сигурности, иначе.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, из правца те куће где се налазите, то друго место шта је, та пилана, столарска радња, шта?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Да, столарска радња је у ствари, није пилана.

НАТАША КАНДИЋ: Са које то, кад идете значи налазите се?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Налазим се у Сувој Реци.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли то са исте стране где је и кућа где сте сада са угљенисаним телима или са супротне?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Са супротне стране улице.

НАТАША КАНДИЋ: Е сада нам реците, где Ви налазите ту та тела то код те радионице?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: На земљи у самој радионици.

НАТАША КАНДИЋ: На улици или?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не, не, у радиоцини.

НАТАША КАНДИЋ: У радионици?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Столарској.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли.

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Сећам се да је било пиљевине.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Ви излазите из радионице, да ли има неко двориште?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Има двориште али.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли има нека штала ту, је ли има нешто.

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не знам да ли има штала, у дворишту смо били али никог није било ту.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се та тела, где се налазе?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: На поду у самој радионици.

НАТАША КАНДИЋ: Колико тела?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Два мушка тела.

НАТАША КАНДИЋ: Ми смо имали овде сведока који нам је говорио о гомили тела и који је рекао неколико тела, па Вас ја сад питам је ли можете да покушате да се сетите ако кажете два тела, где се налазе та два тела? Да ли има још неких тела ту?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: У тој радиоци је било два тела.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли је било можда на улици испред те столарске радње или негде ту у дворишту?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не, не, није било, био је трећи леш горе уз брдо старији чича.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је било ту неких докумената, да ли сте нашли нешто?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не знам то стварно, то оперативни радник он заводи.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми да ли је било разлике неке између тих тела код радионице, код те столарске радње или код оне прве куће осим што су они тамо угљенисани, да ли је код оних тела која нису била угљенисана, да ли сте могли да приметите да тела потичу од, да тог дана се нешто догодило, претходног дана или?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Па не знам али ја претпостављам да је тога дана, не знам тачно.

НАТАША КАНДИЋ: И онај старији човек кога на трећој локацији налазите?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Имали сте утисак да је све потиче, да су све жртве из тог дана?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Па ја мислим, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, је ли можемо сад да видимо колико је тих тела?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Четири у првој кући, два у другој, и старији човек.

НАТАША КАНДИЋ: Добро.

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Седморо.

НАТАША КАНДИЋ: Идете на то гробље, да ли можете да се сетите колико је тих појединачних како да кажем гробова тамо, колико има, колико је припремљено?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Па не могу да се сетим, али претпостављам да је за сваког посебно је било.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли је, да ли у неким тим гробовима, гробним местима било већ неких тела кад сте дошли?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Сви су били празни?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Празни.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли је било више гробних места него што сте донели тела?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Не сећам се то стварно.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а реците ми да ли када су тела ту сахрањена, да ли идете на неко друго место, да ли се наставља прикупљање тела.

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Не, не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте пре ове куће и ових угљенисаних тела, да ли сте прикупљали негде тела у Сувој Реци?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Не, у Сувој Реци не.

НАТАША КАНДИЋ: А после овог догађаја?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Не, не, у Сувој Реци смо имали крим техничара, ми смо само понекад ишли оно као испомоћ или ако њега не нађу или ако он, знате како ми из самог центра рачунамо да можда боље знамо па да му помогнемо јер обично је и он радио сам.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли нешто знате о томе да ли постоји још нека екипа која је прикупљала тела, односила негде, не директно сахрањивала ту?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Не знам, не знам то.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли знате можда нашто о сахрањивању тела негде код Призрена, негде код бившег стрелишта ЈНА.

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Не. Не.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли знате, да ли сте чули да је било да су нека тела довозена камионима у круг тамо где је била касарна ЈНА где су довожени камионима у Призрен, да ли знате нешто о томе?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли знате уопште о пребацивању тела са ових тих неких локација на Косову у Србију?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте чули нешто о томе?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Па овако из новина и телевизије, иначе оно што смо радили увиђаје све је прописно сахрањено, мислим.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли знате за неку гробницу у Кориши?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Што молим вас.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Приговарам. Немојмо сад, ајде све ово је било у контексту ове оптужнице, Кориша није.

НАТАША КАНДИЋ: Па молим вас.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Кориша није у овој оптужници.

НАТАША КАНДИЋ: Господине Вељко, тела убијених у Сувој Реци.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ја рекох своје.

НАТАША КАНДИЋ: Су прво сахрањена у Кориши, то сте могли да памтите. Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Следеће питање госпођо Кандић.

НАТАША КАНДИЋ: Ма молим вас, у Кориши нађено јел сведок овде говорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте се објашњавати. Молим вас.

НАТАША КАНДИЋ: Па памтите нешто.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ја памтим.

НАТАША КАНДИЋ: Па не памтите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Кандић следеће питање.

НАТАША КАНДИЋ: Па не, али ово стварно се показује да нико не прати процес, не, нико не располаже подацима. Овде само ја пратим изгледа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Следеће питање, молим вас.

Овако ако наставимо, неће бити паузе, идемо до краја. Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Кад каже сведок да је чуо кад је дошао овде о том пребацивању, је ли може да нам каже шта је чуо и од кога је чуо?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Ком пребацивању?

НАТАША КАНДИЋ: Да?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Извините које пребацивање?

НАТАША КАНДИЋ: Па тела, ја сам разумела да сте рекли кад сам Вас питала, да сте рекли да сте о томе сазнали кад сте дошли у Србију.

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: О овоме што сте ме питали.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: О пребацивању тела са Косова у Србију, рекли сте да сте сазнали са телевизије?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Да, сазнао сам за горе неку хладњачу да је нађена колико је тачно не знам. То на телевизији је било.

НАТАША КАНДИЋ: И ништа више?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми Ви сте, где живели становали?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: У Призрену код пијаце.

НАТАША КАНДИЋ: Код пијаце?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Према аутобуској станици.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте виђали током НАТО бомбардовања људе који у колонама одлазе према граници Албаније?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Јесам.

НАТАША КАНДИЋ: А је ли знате одакле те колоне, због чега те колоне?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте питали некога?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Не, не.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли су то, ко су ти људи који одлазе?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Албанци.

НАТАША КАНДИЋ: Па како знате да су Албанци?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Па претпостављам.

НАТАША КАНДИЋ: Па на основу чега?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Па ниједан Србин није ишао за Албанију.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Ниједан Србин није ишао за Албанију. Сви су били Албанци ја мислим, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми, ми смо овде имали начелника СУП-а, начелник СУП-а Призрен и у једном тренутку на питање да ли је из СУП-а ишла наредба за одузимање и уништавање докумената личних, па нам је он рекао да је то, да се то догодило овако не без неке наредбе, него да је некако било спонтано, спонтано догађање на граници, да ли Ви нешто знате о томе?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: О уништавању докумената, не.

НАТАША КАНДИЋ: О одузимању?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Не, не.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте чули за тако нешто?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала. Браниоци изволите.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Само једно питање. Кад сте дошли у Суву Реку, јесте прво свратили у полицијску станицу Сува Река или сте одмах наставили на терен?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Ја се не сећам тачно, али увек смо прво свраћали у ОУП Сува Река због испомоћи, људи, обезбеђења и осталог и да нас буквално воде где је било, одакле знам мислим из Призрена не знамо баш.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: А код кога свратите прво у полицијску станицу, је ли код командира, нечелника или можда код овог вашег техничара како се већ звао?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Па не то оператива иде обично, ми крим техничари не идемо, оно чекамо испред па кад нас зовну ајде.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Добро, е сад реците полицајци који су били у вашој пратњи када сте вршили увиђај, јесу имали неки други посао осим да вас заштите од евентуалног напада, тј.да ли су можда они померали лешеве у камион или у трактор који је ишао за вама или је то радио неко трећи?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не знам стварно, ја мислим да су нас само обезбеђивали, то је било опасно.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Па је ли неко пуцао на вас тога дана?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Није.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Јесте чули било какав пуцањ у Сувој Реци?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не, ту нисмо.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Ова трећа лица која су возила камион, је ли било још неких лица која су прикупљала лешеве?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Па ја мислим да су били ови из комуналног али не знам ни ко ни колико њих?

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: А ко је њима руководио, је ли знате можда неког?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не, не знам.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Је ли Ви знате др Бобана Вуксановића, јесте чули за њега?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Чуо сам ја мислим да сам га и видео некад.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Тога дана?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не, нисам тог дана.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Колико сам ја схватио Ви сте били задужени за фотографисање у екипи крим технике?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли је Ваш посао био и прављење скице лица места или не?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Јесте.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Значи и скицу правите?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Је ли има, које још послове крим технике Ви радите као крим техничар је ли све послове или само?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Све послове, да, да, то је неподељено.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јесам Вас добро разумео да Вам је помагао тога дана Јовановић Тодор или сте Ви сами радили?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Па није, ја се не сећам да је Јовановић био ту, али вероватно је био чим је дао и он, не знам тачно.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не знате, не сећате се?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не сећам се тачно.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ако је стављен ту ко што је стављен, је ли био или није био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не сећа се, не сећа се.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, ја се слажем да се не сећа да ли је био, али ја кажем пошто је стављен у извештај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта, сад он треба да потврди јесте био је пошто у извештају стоји име.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Је ли то значи да је био, да га је, ко је састављао тај извештај?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Знате како, најчешће кад одемо њему да помажемо и он дође са нама, сад да ли је.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Само да расчистимо ко коме помаже ви њему или он вама?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Па ми њему помажемо, то је његова територија.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па је ли он прави фотографије, је ли он саставља извештај крим технике?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Некад он, некад ми, ево овде сам ја.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Овај конкретан извештај?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Ово сам ја саставио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је Ваш извештај?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Не извештај, ова фотодокументација.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: То је извештај крим технике.

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: И овај извештај крим технике ја сам.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја Вам лепо кажем извештај, значи то је Ваш, то сте Ви писали?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Ово је мој потпис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма који је Ваш извештај? Покажите ми који је Ваш извештај крим технике.

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: На почетку фотодокументације обично стоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Крим технички извештај је један, нема виша колико ја знам.

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Да, да. Да, да има и мој потпис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Следеће питање.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Значи Ви сте га радили? Све сте Ви фиксирани ту, је ли Вам помагао Тодор или није?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећа се, нећемо инсистирати. Не сећа се.

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Стварно се не сећам.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па је ли написан ту Тодор да је помагао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте тако, одбијам одговор молим Вас.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па ја Вас молим предочите му да не би нагађали молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма шта има да нагађамо.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Имамо човеков извештај, дајте му.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има, постоји, видели.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па дајте му да га гледа, да га чита и да нам објасни извештај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извештај постоји, он каже да се не сећа.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па зато му дајте пошто поседујемо извештај, дајте му да га гледа да би се подсетио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Треба да прочита и да каже јесте био је.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јесте и да каже да ли га је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, одбија се. Наставите даље.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: И сад ћемо да наставимо даље. Добро. А ко је сатављао, ко је писао значи тај извештај крим технике, ко је куцао?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Ја.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја, добро. Значи је ли тачно оно што пише у том извештају?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: То је мој потпис.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хоћете ми рећи колико вас је кренуло на увиђај из Призрена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На самом почетку је питан.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јесте, јесте, али није рекао.

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не, не знам.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Колико вас је кренуло из.

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не, не, не сећам се тога стварно колико нас је кренуло.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Са колико аутомобила сте кренули?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не могу, не знам.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ви сте поменули ја се сећам поменули сте само плавог «кеца»?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: То је «кец» крим технике.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А је ли ишло још једно возило са вама за Суву Реку?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Ми обично идемо или оперативци дођу са нама у «кеца» или они иду својим колима али ја не могу да се сетим.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да, али сем оперативаца је ли било још људи из Суве Реке, из ОУП-а, СУП-а Призрен који су вас обезбеђивали због ратних услова?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не, не знам. Знам да су били из Суве Реке полицајци који су нас обезбеђивали.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, не, обезбеђење.

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: А из СУП-а Призрен не знам стварно.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: То је уреду, ја Вас питам из Призрена?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не, не.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Због ратних услова, да ли су ишли неки људи, инспектори који нису за крвне и сексуалне деликте у вашој пратињи ради обезбеђења, је ли се сећате тога или не?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не верујем, не сећам се тачно, али мислим да нису.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја мислим да има неки Витошевић да је био са Вама који је радио на привредном криминалу или на неком другом а да је био на овом увиђају?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: На самом увиђају Витошевић?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да, да.

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Као обезбеђење?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Ма јок.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: И још два инспектора су била ту као обезбеђење.

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Нисте могли да станете, људи који пишу у извештајима, не могу да стану у један ауто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па господине Ђурђићу не сећа се.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хоћу да га подсетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Очигледно безуспешно.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Два аутомобила, сигурно. Према томе то није спорно колико је аутомобила, али добро ако се сећа зато ћу да га подсетим или да је прочитао то он би се можда подсетио, овако не може да се подсети.

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Ако мислите, ја се извињавам, на Добрија Витошевића, није био.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не Добри.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто сте Ви погрешили није то Витошевић.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Није Витошевић, али имају два инспектора или три презимена који су саслушани у поступку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Следеће питање.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Значи сећате се само једног аутомобила да је ишао?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Знам да сам ишао нашим аутомобилом.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А ових других се не сећате, добро, уреду, није проблем. Које сте наоружање, да ли сте у ствари имали наоружање неко кад сте ишли?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Носио сам пиштољ који дужим.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли сте имали дуго наоружање?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Само пиштољ?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: За време рата сте само са пиштољем ишли на терен?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Само са пиштољем, чак и често без пиштоља.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А је ли неко око Вас имао дуго наоружање?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Униформисани део полиције.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ови инспектори за крвне и сексуалне деликте јесу ли имали дуго оружје?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не знам.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ако су били поред вас да сте видели не може дуго наоружање да се сакрије?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Па знам али ја не гледам у њих, бре, гледам да одрадим увиђај и да бежим одатле.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не причамо о том увиђају, уопште кад сте ишли на увиђаје да ли се носило дуго наоружање?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Па јесу неки можда оне хеклере црне, али ја не могу да се сетим сад на увиђају да ли су носили, стварно не знам.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А јесу они носили хеклере, како ево сад кажете да су били хеклери?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не знам да ли су на том увиђају носили дуго наоружање.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Али на другим увиђајима?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Иначе некад јесу носили, како да не.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро. Ви сте рекли да не сећате се да ли сте имали камеру, колико је камера било у СУП-у Призрен?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Једна.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Кад се она носила на увиђај? Који су то били крим технички разлози да се она понесе или не понесе?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Па како ми кажу, не знам.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Како Вам кажу?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Како ми кажу, понеси камеру, понесем камеру и снимам, а ако ми кажу, ако ми не кажу ништа онда само апарат и несесер за вршење увиђаја.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па ко, значи то одлучује неко изнад Вас?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро. У току излагања Ви сте рекли кад Вас је питао да ли је било опасно или не, ви одговористе до села Рештани смо били ми, а од села Рештани они, одакле Вам то сазнање?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Па ту док смо чекали испред ОУП-а тако сам чуо из разговора међу нама, немам појма одакле, само знам да је било страха док се врши увиђај, баш.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А то је био датум, јесте прочитали датум који је то био?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Нисам, нисам.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Нисте прочитали, добро. Више пута смо изговарали овде термин, једном сте Ви рекли између осталог Ви први да су неки лешеви били спаљени, хоћете да нам кажете шта подразумевате под тим спаљени лешеви, кад кажете спаљени лешеви?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прецизније је рекао, угљенисани.

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Угљенисан, црн.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Знате зашто, то асоцира као да их је неко спалио, убио их паљењем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не асоцира.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Је ли то мислите?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Ја мислим на спаљено тело, а да ли су спаљени и како су спаљени појма немам.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Е то, значи то Вас питам, значи спаљена тела, а не да су упаљени да би. Добро, е сад ми ово није јасно, Ви сте извршили увиђај и преглед лешева је ли вршио неко или није?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: На лицу места не.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А да ли су одвожени лешеви негде да се изврши преглед?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Вероватно јесте, ми смо наставили даље други увиђај да радимо.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А ако сте, Ви сте присутни ту, питам Вас шта је Ваше опажање, ако сте их сликали?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Јесте.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: После сликања шта се дешавало са лешевима, је ли неко утврђивао узрок смрти, време смрти? Је ли Вам то познато?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: На лицу места не верујем, не сећам се, али не верујем на лицу места да је то рађено.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А чији је задатак утврђивања узрока и времена смрти, то ја мислим да није ваш.

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не, лекара.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Лекара, а ко би то требао да руководи тим делом увиђаја ви или инспектор?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Па инспектор за крвне.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Инспектор за крвне, значи то превазилази ваше?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Е сад само још да рашчистимо око ове сахране, то није мала ствар да ли су сахрањени истог дана или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекао је сутрадан.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Или сутрадан.

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Ја мислим да су.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: То значи, не, не, рекао је сутрадан, из два дана је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видећете кроз транскрипт спомињао је сутрадан.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Видећете у транскрипт. Сад ми није јасно је ли то значи да сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то сутрадан у односу на тај кад сте долазили?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: У односу на тај дан кад сам био на увиђај, али и то нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па не, сад станите, лешеве сликате и шта се ради са лешевима и пазите јел сте се Ви враћали за Суву Реку узастопце два дана и ко се враћао све? Па јесте се враћао, видећете транскрипт да је рекао сутрадан.

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Па ја се не сећам тачно да ли је било сутрадан, али враћао сам се сигурно јер се сећам сахране.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Господине Витошевић, на судијско питање и на питање ја мислим и неког од да ли тужиоца или, рекли сте тога дана сте ви одрадили свој посао, а сутрадан су сахрањени и било је и број питања рака?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево сад је појаснио није сигуран да је то сутрадан, али није било тог истог дана. И шта је ту сад даље битно?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па битно је значи да су два дана долазили или један дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неспорно, рекао је.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли би, да ли сте Ви правили скицу гробља где су сахрањени?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Јесам.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па јесте то правили тога дана кад сте били кад сте их гледали и сликали или неког другог дана?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Оног момента кад су их сахрањивали морао сам прво да направим скицу.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли би та скица требало да има датум кад је прављена? Пошто се не сећате, да ли та скица има датум па је тога дана прављена или не?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Па требала би да има, али не знам.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ако нема датума, значи да је прављена кад и извештај крим технике?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Скицу, скицу.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Знам кроки, знам ја, не питам вас ону велику него кроки тај на основу које правите скицу, је ли би то значило да је истог дана прављена или ако је другог дана да би био датум други у односу на записник крим технике?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се Ви сећате тога, немојте закључивање, само да ли се Ви сећате.

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не знам стварно. Саме сахране се сећам, али стварно не знам са датумима, не знам шта је било пре месец дана а не пре девет година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кажите оно што знате, а оно што не знате кажите не знам или се не сећам.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А Ви сте цртали значи гробље и гробна места?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је господине Ђурђићу, сто пута је рекао.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јесте, сад је рекао. По Вама, по Вашем сећању лекара нисте видели?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, у односу на овај датум, односно не датум, него дан, да ли сте претходно били на неком увиђају у Сувој Реци?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Значи ово Вам је први.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А после овога када сте били да ли се сећате?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не. Не сећам се.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Живели сте и радили у Призрену, реците ми да ли можете да се сетите када је први пут бомбардована касарна «Душан Силни» у Призрену?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: 25. марта, ноћу или предвече, не знам тачно.

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Да ли Вам је познато да ли је том приликом вршен увиђај?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Јесте сутрадан.

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Да ли сте Ви присуствовали и били ангажовани на том увиђају?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Јесам.

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Да ли бисте могли врло кратко само молим Вас, да нам опишете када је увиђај отпочео, колико је трајао, ко је све био присутан?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Увиђај је ја мислим, не мислим него сигуран сам да су, да је један полицајац погинуо ту у само објекту полицијском у касарни, да је увиђај вршен сутрадан пре подне негде, да је била велика гужва горе, мислим начелници, командири и остало, баш је било доста људи, ватрогасаца је било, зграда је била урушена доста са задње стране и зато има фотодокументација.

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Да ли су били присутни и челници СУП-а Призрен, начелник, заменик начелника, да ли се сећате?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Јесу сви, јесу.

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Реците ми да ли знате ко је Митровић Радослав?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Знам онако из виђења.

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Да ли сте га том приликом видели тога дана, за време вршења увиђаја, да ли се сећате?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: То не знам тачно, али претпостављам да је био, сви су били.

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Претпостављате да је био, добро. Реците ми с обзиром да га знате можете само да нам га опишете укратко, како је у то време изгледао?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Нижи од мене можда мало, онако плав просед ја мислим тако, у униформи је нон стоп био.

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Чинове да ли је носио, да ли знате?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Јесте, јесте носио чинове. Позивни знак му је био «Чегар 1» ја мислим.

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Добро. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања. Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Ја бих само замолила сведока да нам каже одакле он, ко му даје идентитет и он уноси имена четворице жртава у извештај, од кога добија те податке?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Ту имам оперативца за, ја мислим, нестала лица и тако, па онда по његовој изјави Афит се звао, не знам како се презива, заборавио сам, по његовој изјави.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли то радите на терену тог тренутка када вршите увиђај, да ли Ви тада добијате податке или када?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не сећам се стварно али ја како су ми рекли тако сам.

НАТАША КАНДИЋ: А ко како су Вам рекли, када?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Па вероватно тај инспектор Афит.

НАТАША КАНДИЋ: Афид?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Афит, заборавио сам презиме.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, сад само покушајете да се сетите, сведок Мухарем Шаља који нам је овде детаљно описивао шта се догађало у тој столарској радионици, он каже да је Мамај Фазли, његов син Енвер и Гаши Ћазим били међу шесторицом који су били у тој радионици, да су сви побијени осим сведока и Енвер Шефкета који је био у тој групи, испод лешева преживео и после два дана је убијен. Е сад а овај кога сте овде ви увели под осам, Гаши Незир, он није нађен ту, он није убијен ту и није његово тело било ту него тај сведок каже да је он тамо у оној махали Гаши, то је значи на истој страни где су вам, где сте нашли она угљенисана тела, али даље можда једно 800 метара, па да ли се Ви сећате да ли Вам је тај Гаши Незир, онај кога Ви говорите да сте га даље идући Рештанским путем нашли, или сте улазили унутра десно у махалу и нашли тело?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не сећам се да смо нашли још неко тело ту сем оног старца, али не знам како се он зове, да ли је он Гаши.

НАТАША КАНДИЋ: То Вам је овај, јесте, овде имате под осам и обележено овде ко вам је осам, а ја Вас питам Ви сте мало пре, питам Вас, Ви сте рекли да сте то једно тело нашли идући Рештанским путем, а ја Вам кажем шта нам је сведок овде рекао за Незира Гашија да је он унутра, значи увучено са десне стране од Рештанског пута, како ви идете да је он убијен и да је његово тело?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не, не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овако, у овом извештају стоји да је у истој улици у кући број 54, тачније у столарској радионици «Тријеза» која је саставни део наведене куће пронађена су три НН леша мушког пола у лежећем положају окренути на леђа са видним повредама од ватреног оружја у пределу главе и тела, као и пронађено је више трагова мрља и локва црвене крви, прегледом одевних ствари код истих су пронађена лична документа, личне карте на основу којих је утврђено да се ради о, па побројана су имен, између осталог и Гаши Незира, значи прегледом одевних предмета.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, молим Вас, ја Вам предочавам шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то није, извештај, то је извештај Гогић Љубише.

НАТАША КАНДИЋ: Не, али овај извештај није његов.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али ја се поново враћам на ово, нама је сведок рекао да они у столарској радиони налазе два тела, а сада по извештају ми имамо три тела а наш сведок Мухарем Шаља тврди да је било 6 тела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али овде само из овог извештаја се види да је прегледом одевних ствари код истих да су пронађена лична документа и стоји.

НАТАША КАНДИЋ: Молим вас ако они на локацији врше преглед.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, које је питање за сведока.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте молим Вас. Сад ово што Ви читате и што Ви кажете, ако су они на месту догађаја нашли личне карте или неку другу врсту идентификације на основу којих идентификују ову четворицу, то значи да су они 4 тела нашли тамо, а наш сведок сада каже, није наш сведок суда, каже да је су они нашли два тела тамо, па дајте да то разјаснимо. Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, значи питање за овог сведока је које? Немојте добацивати, које је питање?

НАТАША КАНДИЋ: Он је држао извештај у рукама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није писао тај извештај. Ово што сте ви.

НАТАША КАНДИЋ: Ја само значи кажем ако у извештају стоји да се на основу прегледа одевних предмета, на основу прегледа одевних предмета да је утврђено да су четворица.

Па добро, али судија каже Гогићев сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Тодоровићу дајте прво да видим и ја који извештај.

Господине Ђурђићу вратите се на место. Само ми покажите извештај који, о ком извештају говорите, пошто има више извештаја.

НАТАША КАНДИЋ: Од 30. марта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видим, полако, сачекајте мало. Да, да.

Да, јесте Ви сачинили ово?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Јесам, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад.

НАТАША КАНДИЋ: Не само то, цео извештај је његов.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је. Сад је питање, питање одакле сте знали сад ова имена, леш Мемај Фазли, Мемај Енвер, Гаши Ћазим.

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Па то ми је дао инспектор који ради.

НАТАША КАНДИЋ: Који молим Вас, ту уопште не пише леш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пише госпођо Кандић, ја читам.

НАТАША КАНДИЋ: Пише Фазли.

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Да, ту су сахрањени лешеви.

НАТАША КАНДИЋ: Мамај, писао је Енвер Мамај, пише Ћазим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма госпођо Кандић ја читам онако како пише.

НАТАША КАНДИЋ: Ево ја сам сад читала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Леш Мемај Фазли, леш Мемај Енвер.

НАТАША КАНДИЋ: Ја питам који леш, леш је тело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле Ви знате та имена?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Оперативац који ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оперативац?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Да, он ми даје имена и сахрањени.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли оперативац даје имена ту на лицу места?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам даје на лицу места?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На лицу места и Ви одмах унесите?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Да, да, одмах кажем да је.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, ако каже да ли до идентитета је дошло оно што је судија рекла прегледом одевних предмета?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не знам то оперативац ради, стварно не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Како молим Вас, оперативац ту поред Вас.

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Ма оперативац утврђује идентитет за нестала лица.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је оперативац ту поред Вас, кад добијате Ви имена ових људи чија су тела нађена, када?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Па на сахрани овој кад смо били да сахранимо људе, каже ово је то и то лице, ово је то и то лице, ја фотографишем и скицирам тачно мето гроба.

НАТАША КАНДИЋ: Ја Вас молим да се концентришете с обзиром да постоји разлика у објашњењу где су тела нађена у односу на оно што Ви дајете у свом извештају и што је сведок Мухарем Шаља овде рекао, он је лепо рекао да су у радионици, да су остала 6 тела, да је Незир Гаши, да су ови први убијени 25. а ови 28. а ја сам Вас мало пре питала, односно да ли Вам се чинило да су сви ти чија сте тела нашли, да потичу и да су страдали истог дана у исто време, да нису тела из различитог неког временског периода, Ви сте рекли да мислите да потичу, да су итог, је ли тако, тако је, а нама сведок каже да је овај Незир Гаши страдао, убијен 28.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: 25.

НАТАША КАНДИЋ: Не, Вељко 28.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако.

НАТАША КАНДИЋ: 28. а да је Енвер Мамај, његов син.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма дајте питања, немојте тако, које Вам је питање за сведока. Које је питање за сведока.

НАТАША КАНДИЋ: Питам га, да ли остаје при томе или може да се сети како су изгледала та тела ту у радионици? Онда, то је једно, а друго да покуша да се сети пошто је прво рекао да су нашли два тела у радионици, а ту имамо имена 4 и по томе, по извештају испада да су нашли 4 тела, ја онда кажем, а наш сведок каже да Незир Гаши није његово тело могло бити нађено ту зато што није био на том месту, него је био у махали десно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад шта је питање за њега?

НАТАША КАНДИЋ: Питам га с обзиром да је рекао да су два тела нашли, шта може, је ли може да се присети и сад да нам каже одакле те разлике сада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се сећате Ви тога?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Постоји службена белешка претрагом терена пронађено је 8 лешева од којих су 4 идентификована на основу личних докумената пронађених код истих, док су 4 леша остала

неидентификована, а следи даље рад на идентификацији истих, па каже у дворишту куће власништва Бериша Фаика из Суве Реке пронађена су 4 угљенисана леша, па сад ово даље у улици М.Поповића бр.36 у столарској радионици пронађена су три мушка леша и то Мемај Фазли.

НАТАША КАНДИЋ: Енвер Фазли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мемај Енвер.

НАТАША КАНДИЋ: И Ћазим Гаши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само полако и Гаши Ћазим.

НАТАША КАНДИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У наведеној улици испред броја 48, 49, 50 и 51 пронађен је Гаши Незир.

НАТАША КАНДИЋ: У истој улици?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У наведеној улици испред броја.

НАТАША КАНДИЋ: Али не у радионици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи испред броја.

НАТАША КАНДИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи испред броја 48, 49, 50 и 51 пронађен је леш Гаши Незира од оца Арифа где је и стално живео.

НАТАША КАНДИЋ: Добро значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али он говори оно чега се он сећа.

НАТАША КАНДИЋ: Добро он се сетио два тела.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Мало пре кад је набрајао у неколико наврата рекао је 7, а сад из тога произлази да је 8.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 8, па добро то су његова сећања, имамо ми уписано.

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Извињавам се стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Само једно питање, да ли сте ви констатовали све што сте затекли на лицу места?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Ово што има у фотодокументацији то смо одрадили.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли сте Ви померали лешеве, да ли сте их сакривали, прикривали и тако даље?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не, не.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опт.Чукарић.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Добар дан господине Витошевићу.

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Добар дан.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли ме познајете?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Познајем Вас из виђења онако, мало сте се променили.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли се сећате дана увиђаја ако се ради о 30. марту, да сам ја био присутан ту у току вашег увиђаја вршио сам обезбеђење ваше?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не сећам се стварно.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Добро. Рекли сте судском већу да сте били прво код куће, иза куће неке угљенисане лешеве, а онда сте поменули пилану доле мало, ко је први стигао до пилане, да ли патрола која обезбеђује вас или ви?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не знам. Не знам стварно.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па како сте приступили пилани, то ми објасните мало.

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Ишли смо улицом, неко нас је водио вероватно.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли сте истовремено или је патрола испред Вас ишла, ви касније или сте истовремено.

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Ја мислим истовремено, не знам, не могу да се.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Истовремено, добро. Рекли сте два леша у?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Два или три, сад.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Два, три, уреду. Поменусте бунар неки.

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Да, иза куће.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Само моменат, ја ћу Вам мало појаснити ако могу да Вас подсетим, да ли је то бунар, пилана, па улази се у двориште и у двориште је бунар?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не, него ове прве куће где су угљенисани лешеве чини ми се да је био бунар неки.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ја мислим да тамо нема бунара, можда се види из дворишта, а тамо да има.

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Можда и грешим.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Е сад овако, да ли би могао да се покаже слика сведока «А».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледаћете фотографију сведока «А», пише Вам име и презиме, немојте говорити ни његово име ни његово презиме ни надимак, зато што је заштићени сведок, само реците да ли га познајете?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли Вам је познато то лице?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Добро.

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не, њега не знам.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Кад сте ушли, фотографисали сте лешеве у пилани, у двориште од пилане, у двориште, то је у склопу и кућа и двориште, колико сте лешева ту сликали, једно, два или три или сте уопште видели неки леш старости 40 година?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не сећам се да сам видео ту леш, видео сам у пилани, у самој пилани.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Старости 40.

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: То сам и задокументовао. Не знам колико је стар.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли је неки леш био старости ту отприлике 40 година?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Па били су млађи у односу на овог последњег старца горе кога смо нашли.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Добро.

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Да ли 40.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Патрола која Вас је обезбеђивала је ли возила возило марке «УАЗ» блиндрано возило?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не сећам се.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли Вам је познато име и презиме Тановић Радован, полицајац ОУП-а Суве Реке?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Који је комуницирао са Вама сво време?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Знате како.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Тановић Радован, који је комуницирао, стриктно је он комуницирао са вама, са увиђајном екипом?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не, не знам.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Тановић?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не знам, знам Јовановић.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Некад је био саобраћајац у Призрену да Вам појасним, па је прешао у ОУП Суву Реку, висок, плав?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта знате Јовановић?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Врло мало људи знам из ОУП-а Сува Река, стварно мало.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: А како мене знате и одакле ме знате?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Па знам из виђења и сад не знам како се зовете и видим да сте се мало променили.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Из виђења?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Да.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: А да ли бисте прихватили да сам вас ја обезбеђивао тога дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна, рекао је да не зна.

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Врло вероватно, не знам.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Толико, ништа више немам.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Судија ако дозвољавате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви завршили, немате више?

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Па не баш би ако може да окривљеног да питам, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кога Ви хоћете да питате? Чукарића.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Да. Јесте Ви били у његовом обезбеђењу тога дана?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Колико се ја сећам 30. ако је то 30. ја сам и објаснио овде кад је сведок «А» сведочио, објаснио сам шта је сведок «А» урадио, није то сад везано за овог сведока, да је тај сведок «А» остао ту поред увиђајне екипе, јесам и ја сам са возилом ишао 100 до 150 метара дубински обезбеђење увиђајне екипе и дотичног господина.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Је ли био Велибор Вељковић можда у екипи са Вама?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Велибор Вељковић није био у нашој екипи.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Тога дана није био?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Није, јер он је био ја мислим, ја га нисам ни виђао, јер били смо у увиђајној екипи, Тановић као вођа патроле и ја Петковић Мирослав и овај сведок «А» да му не помињем име, Петковић Мирослав и Тановић су ишли десним крилом, а левим крилом успут смо ишли ја и сведок «А», описао сам како смо ја и сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, говорили сте о томе.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: И да сам ја само био обезбеђење и као возач, дубински, да ја нисам био присутан увиђајној екипи, а шта се десило то сведок «А» најбоље зна, ја сам то описао, ја сам само први стигао, по мене увиђајна екипа са Тановићем долази, а ја сам увек био на даљини од 100 до 150 метара због дејства терористичких напада на увиђајну екипу, ја то стојим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате још питања?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Не, хвала. Немам ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате више. Опт. Репановић. Можете да седнете.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ја сам и рекао, као што сам и рекао у исказу кад је сведок «А» сведочио, ја мислим да су била три леша, не могу тачно да се сетим у радионици, а сведок «А» шта је урадио, то сам исто рекао, у двориште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све сте објашњавали немојте сада, за сведока небитно је то.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Мислим да је то небитно сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За сведока, да. Изволите опт.Репановић.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Господине Витошевићу, пар питања за Вас. Да ли Ви знате ко је руководио тим увиђајем тога дана када сте били у Сувој Реци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам га, не зна.

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Не знам, али ако је био инспектор за крвне онда, ми смо им логистика.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Нисам Вас разумео.

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Крим техника је логистика оперативи где спадају и крвни деликти.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ко води увиђај?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Истражни судија, оперативац.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: А кад није истражни судија на лицу места ко води?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Инспектор за крвне деликте.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Па да ли знате ко је био тога дана, ко вас је водио?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Па Гогић вероватно по списку.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Гогић?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он по томе што је прочитао.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли Гогић сачињава извештај о лицу места и присутним на лицу места?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: А то не знам.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли Гогић уноси имена свих лица која врше увиђај лица места?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Па требало би да уноси, али не знам, то је његов посао, појма немам.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: А да ли може да унесе твоје име као крим техничар да си био на лице места, а уствари ниси био на лице места? Да ли би смео то да уради?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не верујем.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Е сад питам Вас, да ли Ви сачињавате извештај кад завршите увиђај?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Сачињавам овај крим технички.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли сачињавате, да ли уносите имена присутних лица на увиђају?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Па некад уносимо некад не, није ништа.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Е сад питам Вас опет, да ли би ти смео да унесеш име неког ко није био присутан на лице места?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Ја лично не.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли сте Ви унели име Јовановић Тодора у Вашем извештају?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Нисте?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Ја мислим да нисам, не знам.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Мислите.

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Ако није био Јовановић Тодор.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: А ако сте га унели?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Да није био Јовановић Тодор?

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Не, не, ако сте га унели у Вашем извештају, да ли је он онда био на лицу места?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Претпостављам да јесте.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Па немојте претпостављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква су Вам то питања, ако стоји у извештају он каже ако стоји да је онда унето, да је био.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Не, он каже нисам сигуран. Тачно, нема да се претпоставља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Следеће.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Нема претпоставке ту, то је апсолутно или је био или није био. Кроки скицу сачињаваш оног момента кад си на лицу места, да ли је тако?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Да.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли стоји датум кад си сачинио кроки скицу?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Па требало би да стоји, али може и да не стоји.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Немој требало би, да ли уносиш датум или не уносиш датум, правиш кроки скицу а не знаш уопште кад си је сачинио?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Оног дана кад сам радио увиђај, тог дана сам сачинио и кроки скицу, нисам могао.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Па да ли уносиш на тој кроки скици датум кад си је сачинио? Једноставно притање, просто питање.

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Па како знаш онда када си је сачинио?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Тога дана кад сам радио увиђај. На самом лицу места ја сачињавам прво иде обележавање, па онда.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Не, мени није јасно госпођо судија ово што каже он сутрадан дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он говори о сахрани сутрадан.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Па то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте мало.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли сте истог дана сачинили кроки скицу за гробове, ево питање?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не сећам се то да ли је истог дана.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Боже, не стварно ово ја не могу да разумем, јер ја питам га конкретно.

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Одакле знам да ли сам истог дана. Не могу да кажем ни да ни не.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ко је био дужан да води рачуна о тим лешевима који су утоварени на трактор? Ево сад питања, од вас који сте били на лицу места? Ви или оперативац који је водио увиђај?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Оперативац, немам баш везе никакве са тим.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Рекли сте да су лешеви утоварени на трактор код прве куће?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Јесте.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Е сад у чему су утоварени лешеви код те радионице тамо столарске?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не знам.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: То не знате сада?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не знам.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: А где је отишао трактор да ли знате?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не знам.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Немам питања стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опт.Нишавић.

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Здраво.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да ли ме познајете?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Да.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја само два питања. Када је била бомбардовање касарне, Ви сте били тамо кажете?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Јесам.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Где сте отишли после тога? Да Вас ово питам, да ли сте долазили у Суву Реку тога дана?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не сећам се.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Сећате се, не сећате се бомбардовања, имамо овде податак да је нека екипа била, неки цивили су дошли у Сувој Реци из Призрена са колима, сад којим колима нема везе, да ли сте Ви били међу тима?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не сећам се, али не верујем.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Сад не сећа се, не верује.

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Стварно не сећам се, шта да радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте долазили пре овог увиђаја у Суву Реку?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Па ишао сам ја у Суву Реку мислим оно испомоћ колеги, али пре после не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Значи пре него што сте били на увиђај ових лешева што сте правили, да ли сте били, јер имамо такву овде изјаву да је нека дошла екипа и да се је вратила, значи да је била да је контактирала са неким, да ли сте били Ви или да ли знате да је неко долазио са неким, двојица, тројица, како обучени, у цивилу, тако?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не, не знам.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Добро.

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Не знам стварно, не могу да кажем ништа.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања? Нема. Да ли Ви имате још нешто да изјавите господине Витошевићу?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите трошкове?

СВЕДОК НЕБОЈША ВИТОШЕВИЋ: Само путне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви из Крушевца долазите?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Крушевца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1.500,00 динара је ли то покрива Ваше трошкове?

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Да, да, покрива.

Сведок тражи трошкове у висини трошкова превоза у износу од 1.500,00 динара.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Па знате како у Ораховцу има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете овако, не могу, диктирам, молим Вас.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Исплатити сведоку 1.500,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам лепо, можете ићи.

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Пријатно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја се извињавам, само сам питао да ли је род са Добривојем.

СВЕДОК НЕБОЛША ВИТОШЕВИЋ: Мој је отац из Ораховца и у Ораховцу има 60 и нешто кућа Витошевића, сви су они нешто повезани, али нисмо баш блиски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам да ли има сврхе да почињемо са следећим сведоком. Имамо пола сата само. Може. Добро. Добро. Позовите ова три сведока, односно четири.

Ништа, данас ћемо прекинути са радом, само сведоке да отпустимо, да кажемо да неће бити данас саслушани. И наравно у свако доба до завршетка главног претреса имате право да предлагете нове доказе, значи у свакој фази до завршетка главног претреса.

Господине Јанковићу, Андрејевићу, Крстићу и Слободане Андрејевићу мораћемо данас да прекинемо, нећемо стићи због протеча радног времена, нећемо стићи данас да вас саслушамо, тако да ћете добити накнадно распоред када ћете бити саслушани, ето само толико да вас обавестим. Добићете посебно позиве, а касније ћемо одлучити и о вашим трошковима обзиром да долазите по други пут. Хвала вам лепо можете ићи.

Сачекајте молим Вас да завршимо. Добро. Да ли имате неке предлоге? Изволите.

АДВ.МИЛАН БИРМАН (бранилац опт.Зорана Петковића): Ево ја ћу кратко. Предлажем да се према окр. Зорану Петковићу укине притвор из свих оних разлога које сам наводио раније у својим предлозима из оних разлога које сам наводио у жалбама Врховном суду које су упућене. Нећу ништа ту додати, једино што ћу Вас сваки пут потсетити да невиног човека држите у притвору. Хвала. Толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја мислим да сте се Ви жалили на ово решење о продужењу притвора, је ли тако? Ово најновије?

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Да, ја сваки пут ћу се жалити на свако решење о продужењу притвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има још предлога?

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Такође предлажем да укинете притвор Радојку Репановићу, само да подсетим да је он у притвору већ три године и ми за три године нисмо чули било ког сведока нити извели било који други доказ који потврђује оно што му се ставља оптужницом на терет. У оптужници као што видите егзистирају апсолутно две приче једног истог догађаја, то не може да се деси на два начина. То је могло да се деси на један начин, да ли ћете поклонити веру једном догађају који се ставља оптужницом на терет и једној групи људи или ћете поверовати једном сведоку који је пет пута давао свој исказ и пет пута дао различит исказ.

Ја такође имам предлог да се тај сведок поново саслуша и да се суочи са свим оним сведоцима, тј. са 40 сведока који су дали различити исказ у односу на њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли мислите на Вељковића?

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: И ја имам судија предлог да се и према мом клијенту укине притвор из свих разлога које сам раније истицао и не бих више о томе. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има још? Изађите.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја би још једном молио веће да ми укине притвор, три године сам овде, разлог мислим да више заиста никакав не постоји у држању притвора од моје прве што каже оно почетне информације, па све до данас. Види се моја кривица да ли постоји или не постоји, а заиста три године седим овде без икаквих и не знам шта сад више да докажем, сад кога још да дође да то потврди. Потврдили су и Албанци и Срби, ја мислим да сте добили и из ОЕБС-а и око мисија и око свега и око браће моје, ево и данас сведок исто овај, тако да вас молим да размотрите то и да по могућности укинете ми притвор. Ја немам где да идем ту сам као што сам и увек био значи. Захваљујем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Поштовани суде, госпођо председавајућа, ја се слажем са мојим браниоцем о укидању притвора, а у вези мог укидања притвора предао би вам један поднесак који је много битан и за суд и за тужиоца и у току разматрања мог укидања притвора волео би да се упознате као председник већа и чланови већа, а волео би и да тужиоц буде упознат са овим јер је ово један много битан поднесак за мене и за моје укидање притвора. Такође би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, па по реду.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Могу ра предам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво нама.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: У кратким цртама би навео доказе зашто тражим укидање мојег притвора, моје невиности, лажних оптужби. Наиме, моји родитељи и моја браћа и дан данас живе у Великој Хочи надомак Сува Реке, 10 до 15 километара, без икаквих претњи, уцена и којекаквих кад се већ све зна о збивању рата на Косову. Исто тако би желео да истакнем да моја супруга и троје малолетне деце повремено путују у Великој Хочи и без икаквих претњи и уцена, нормално се крећу. Да неким случајем ја имам учешће у овоме што се у оптужници мени ставља на терет не да не би моји били доле, него ни камен на камен не би остао од моје имовине и мојих рођака и браће. Посебно би нагласио, сви сведоци који су мене монструмно овде описали пред судом, ниједан од њих не живи у Сува Реку нити ближњи од њихових родбина, сви су они напустили територију сем моје родбине доле. Сведоци који су мене монструмно описали, то су три малолетна лица ромске популације, сумњиви и како би рекао порекла о кривичним

догађајима њиховим. Убеђен сам да мајка непосредни сведок, мајка, госпођа оштећена катастрофално, овај лепо је описала и катастрофално демантује сведоке које мене монстумно. Такође исто непосредни сведок комшија и госпођа оштећена мајка и супруга никако мене ни по имену, ни по опису, ни по препознавању није описала, а децидивно је рекла шта је она то рекла, то има.

Исто један би мали јучерашњи би образложио. Госпођо Ви председавајућа сте ми показали докуменат који пише вођа патроле, па та изјава и тај налог што пише задатак у том тамо исто сам ја идентично дао тужиоцу Драгољубу Станковићу, где сам лепо навео где сам радио отприлике, отприлике које сам задатке имао тако да се моје речи идентично уклапају са тиме. Толико, хвала на разумевању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Да ли има још предлога?

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Судија. Пре него што неко други тражи укидање притвора, молим да се достави и нама тај поднесак да видимо да ли има значаја за предмет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још предлога? Изволите.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Поштовани суде, желим да обновим захтев из јуна месеца у вези укидања мог притвора и остајем према свим наводима у њему. Желим да кажем да нисам ништа крив, нисам био учесник овог, у извршењу овог кривичног дела нити сам знао за извршење овог кривичног дела, а први пут сазнао сам детаљно не за ово и још друга дешавања која су се збила у Сувој Реци, овде у овој судници број 2. Желим да, ја не знам више шта да кажем овде, изволите нека изађу господа сви оптужени нека кажу да ли сам ја био учесник догађаја, да ли сам уопште знао или нека кажу било шта ако знају о мени, немој молим вас греота је овде што лежим три године. Моја породица нема више, није у стању да плаћа, иселила се, отерала је газдарица, станује већ два месеца код својих родитеља, живи у једној соби 3 са 4, дете прво пошло је у први разред средње школе, ћеркица ми у четврти разред, да ли имају да купе школску опрему, да ли имају да купе ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Јовановићу смирите се, Ви сте сад доста узрујани.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Молим вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, предложили сте. Одлучићемо о предлогу.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Госпођо председавајућа, нека изађу господа оптужени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Нека, ако имају шта, слободоно овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: И ја, ја би најсрећнији човек био да су покојни и др Бобан жив и покојни Тановић и овај Мирко Ђорђевић, па да кажу да ли Ненад уопште има удела у овоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: И молим Вас ако имате децу, ако имате то, јер најтеже што је у животу, најтеже је кад невин човек лежи овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам лепо господине Јовановићу можете сести. Да ли има још предлога? Изволите, опт.Митровић.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја нећу о притвору, јер постао би досадан више и безобразан када би стално спомињао, а ви процените кад треба. Ја би предложио сведоке које смо спомињали овде кроз моје разне изјаве, а који ће ето можда бити у прилици да их ви позовете, а врло су битни, рецимо Стојковић Братислав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вам кажем можете Ви то и писменим путем да би ми се сад удаљили и размотрили ове ваше предлоге овде, а ово можете у свако доба, можете и.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја сам мислио сад одмах вама да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте све то сад исписали сведоке које бисте?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја ћу да кажем, а Ви ћете да, сви су СУП Ниш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доставићете, доставићете накнадно писменим путем до момента док ево не будемо заказали сада за октобар, Ви у том интервалу можете да нам поднесете Ваше предлоге.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: У ком року, до када?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још предлога?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Судија, само једна молба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Окривљеном Чукарићу је дошла супруга, она често не долази, па ако бисте дозволили да се у паузи само поздраве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад завршимо, да.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих волео да су сви чија се имена налазе у овој оптужници, за чија сте имена чули да су живи, волео би да су сва деца пошла у школу и да ми живимо у једној земљи благостања, и да је ово све беспотребно, на жалост није тако. Ја не могу ништа друго него

да останем у свему ономе што сам и до сада говорио, противим се укидању притвора из свих оних разлога због којих је притвор до сада одређен и продужаван.

Унапред сам сагласан са свим предлозима сведока, то је, свако ако мисли да може да помогне да се ово разреши потпуно смо сагласни. За то сам потпуно сагласан, значи моје противљење је само везано за притвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, веће ће се удаљити на једно 10 минута да би се размотрили ваши предлози.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опт. Јовановић није ту је ли тако?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не.

Констатује се да је судска стража обавестила веће да опт. Јовановић Ненад због здравствених проблема неће бити доведен у судницу.

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја се извињавам, не знам како ћемо наставити главни претрес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не настављамо.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, не настављамо.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не настављамо.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па морамо ако је прекинут, прекид траје док не дођу сви окривљени, не може да се настави без једног окривљеног. Јовановић Ненад није присутан на главном претресу, према томе ја вам кажем не видим како ћете да наставите кад он није присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу, ми само ћемо одлучити.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не може, па не може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите процесно да не би, ми смо мислили да доставимо писменим путем. Изволите.

СЛУЖБЕНО ЛИЦЕ УПРАВЕ ОКРУЖНОГ ЗАТВОРА: Ми смо њега вратили, али он је сам изразио жељу да неће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он не жели да присуствује.

СЛУЖБЕНО ЛИЦЕ УПРАВЕ ОКРУЖНОГ ЗАТВОРА: Он не жели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи дефинитивно он не жели, да. Ништа.

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се одлаже, а следећи заказује за:

01, 02. и 03. октобар са почетком у 09,30 часова, судница број 2

О распореду саслушања сведока бићете обавештени накнадно писменим путем.

О предлозима за притвор одлучиће Кривично ванрасправно веће овога суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би било све.

Записничар

Председник већа-судија